



Riječka Majka

Glasiло Postulature službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić God. VIII., 2020. br. 14 • Cijena 7 kn



RIJEČ UREDNICE	3
MOZAIK JEDNOGA ŽIVOTA	4
Počeci utemeljenja Družbe	4
100. obljetnica proglašenja svetom sv. Margarete Marije Alacoque	6
Riječka Majka i riječ Božja	8
DANI MAJKE MARIJE KRUCIFIKSE	10
Potrebno je molitvu vratiti u obitelji	10
Raspeti Isus Marijina jedina ljubav	11
Majka je liječnica djece	13
116. obljetnica redovničkih zavjeta Majke Utemeljiteljice	15
Uvijek u Božjoj prisutnosti	16
Molitva mora biti u središtu obitelji	17
Obilježen Dan Družbe	18
U Splitu povodom završetka identifikacije posmrtnih ostataka Riječke Majke	20
Riječka Majka vratila se kući	22
Kako sam s Isusom nosila Riječku Majku kući	24
Pohrana posmrtnih ostataka službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić	26
Prvi dan trodnevnice	28
Ugledni govornici	31
Otkrivena spomen-ploča o pastoralnom djelovanju Riječke Majke	34
130. obljetnica pastoralnog djelovanja Marije Kozulić u Rijeci	36
Molitva i pjesma vjeroučitelja	40
Treći dan trodnevnice	41
Iz Doma uoči Krucifiksina	43
Riječka Majka primjer je Božje ljubavi	44
Spomen preminuća Majke Krucifikse u Slatini	45
Svetost malenih nadahnjuje	46
S Utemeljiteljicom kroz došašće	47
MAJKA SVE VIŠE PRIVLAČI	48
Proslava svetkovine Svete Obitelji na Pećinama	48
Posjet Riječkoj Majci	49
Prva sušačka hrvatska gimnazija kod Riječke Majke	50
Učenici OŠ Dolac u kući Riječke Majke	52
Zahvalno slavlje Gospi Lurdskoj i Dan domovinske zahvalnosti	52
Obljetnica smrti biskupa fra Srečka Badurine	55
Kod Riječke Majke	57
Zašto je europska prijestolnica kulture zaboravila Riječku Majku	58
SVJEDOČANSTVO O SVETOSTI ŽIVOTA	60
Razgovor s Miroslavom Radićem, vjeroučiteljem	60
MAJCI U ČAST	63
Blagoslovljen	63
Molitve i uslišanja	65
Milodari	66
Molitva i Dan Službenice Božje	67

Glasilo Postulature
službenice Božje Majke Marije
Krucifikse Kozulić

Osnivač: Družba sestara
Presvetog Srca Isusova i
Postulatura službenice Božje
Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Izdavač: Postulatura službenice
Božje Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Glavna i odgovorna urednica:
s. Dobroslava Mlakić,
postulatorica

Adresa:
Postulatura službenice Božje
Majke Marije
Krucifikse Kozulić
HR-51 000 Rijeka, Pomerio 17
Tel.: (051) 325 936;
Mob.: 098 951 46 85

e-adresa:
postulatura.m.k.kozulic@
gmail.com
dobroslavam@yahoo.it

Lektura i korektura:
Jagoda Randić i s. Lidija Turić

Suradnici Postulature:
Helena Anušić, Ornella
Boseglav, s. Gabriella Corva,
s. Lidija Turić, Robert Marušić
i s. Mihaela Martinović

Fotografije:
Foto Kurti, Arhiv Postulature

Grafički dizajn naslovnice:
Branko Lenić

*Glasilo izlazi povremeno
s dopuštanjem crkvenih i
redovničkih poglavara*

Grafička priprema i tisak:
Grafika Helvetica d.o.o. Rijeka

Poštovani štovatelji Riječke Majke i dragi čitatelji!



Papa Franjo, svojim apostolskim pismom „Aperuit illis“ u Vatikanu 30. rujna 2019. godine, na liturgijski spomen i povodom 1600. obljetnice smrti sv. Jeronima, velikoga poznavatelja i prevoditelja Svetoga pisma na latinski jezik, odredio je da „treća nedjelja kroz godinu bude posvećena slavljenju, razmišljanju i širenju Božje riječi“. Papa je time želio da se što više otkrije pashalno i spasenjsko značenje Božje riječi, odnosno želio je naglasiti važnost i ulogu Božje riječi u životu svakoga vjernika. Jer nije dovoljno samo slušati riječi Svetoga pisma na sv. misi, nego je važan osobni pristup, čitanje i meditiranje Svetog pisma. Sv. Jeronim je govorio: „Nepoznavanje pisma nepoznavanje je Krista“.

Život, molitva, riječi i djela službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, obilježeni su Božjom riječi. Riječka Majka bila je otvorena Božjoj riječi, slušala je i meditirala, živjela je i usklađivala svoj život prema Božjoj riječi, provodila je u djelo u svom životu. Ona je, prema psalmistovim riječima, bila

kao „stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme plod donosi. Lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim urodi“ (Ps 1, 1-3). Službenica Božja nije bila samo slušatelj nego i izvršitelj Riječi Božje (usp. Jak 1, 22). Evanđelje nije za nju bila samo knjiga nego Život – Isus komu je povjerovala i potpuno predala svoj život. Ona je sva bila ispunjena težnjom i čežnjom da oživotvori Božju riječ u svom životu. Temelj za svoje poslanje našla je u Isusovoj riječi: „Što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste“ (Mt 25, 40)! Evanđelje je odjelotvorila u svom životu: gladne je hranila, gole odijevala, beskućnicima krov osiguravala, neukima obrazovanje pružala (usp. Mt 25, 35-36).

U ovom broju glasila Postulature izvješćujemo štovatelje Riječke Majke o izvanrednom i milosnom događaju u Rijeci. Naime, završena je identifikacija njezinih posmrtnih ostataka, koje smo preuzeli 2. rujna 2020. godine u Kliničkom bolničkom centru u Splitu, a 26. rujna bila je svečana pohrana istih u sarkofag u kapeli Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci. Time se zapravo Riječka Majka vratila svojoj kući i svome gradu Rijeci - a samo se sveci na ovaj način vraćaju svojoj kući. Prije svega za to smo neizmjereno zahvalni Bogu, a onda svakako veliku zahvalnost dugujemo međunarodnom znanstvenom timu iz Rijeke, Splita i SAD-a, na čelu s prof. dr. sc. Draganom Primorcem. Sve ćemo ih preporučivati dobrome Bogu u svojim molitvama i zagovoru Riječke Majke. I dok povodom ovog događaja Božje providnosti obnavljamo još življe sjećanje na Službenicu Božju, preporučam svim njezinim štovateljima i čitateljima Glasila da se ustrajnom molitvom njoj utječu u zagovor kod svevišnjeg Boga, jer potrebno je izmoliti i jedno čudo za njezino proglašenje blaženom i svetom. Ujedno želim istaknuti da su ovogodišnja spomen slavlja Dana Riječke Majke u rujnu i bliža priprava za skoru 100. obljetnicu njezina blaženog preminuća. Predajući vam u ruke i ovaj broj glasila Postulature *Riječka Majka*, molim da i svima nama Duh Sveti kao učenicima iz Emausa otvori pamet i srca da razumijemo pisma (usp. Lk 24, 45).

I dok budemo o blagdanu Božića pred jaslicama Jedinorođenoga, neka u našim srcima i među nama, našim obiteljima i zajednicama zaživi radost i ljubav Kristova utjelovljenja i spasenja

Čestit Božić i blagoslovljena nova 2020. godina!

s. Dobroslava Mlakić, postulatorica

Počeci utemeljenja Družbe



fra Arkandeo iz Camerina, OFM Cap.

Nakon što je franjevac kapucin fra Arkandeo iz Camerina napisao 1893. godine Konstitucije za Kongregaciju Kćeri Presvetog Srca Isusova (*Regola e Costituzioni delle Figlie del Sacro Cuore di Gesù*), Marija Kozulić je dogovorno s njim još dopunila izvjesna poglavlja, prepisala ih i odaslala ih 19. travnja 1899. godine, zajedno s molbom, senjsko-modruškom biskupu mons. dr. Antunu Mauroviću na odobrenje. Uz Konstitucije i molbu, Marija je priložila i *Pravilnik za učenice nazvane Kćeri Providnosti* te zamolila biskupa da joj odredi kojim će se katekizmima sestre služiti, hrvatskim i talijanskim, za nedjeljni vjeronauk na koji dolaze i vanjske djevojčice. Ujedno je navela da ima spremnih osam učiteljica koje će poučavati djecu vjeronauk na hrvatskom i talijanskom jeziku i pripremati ih za svete sakramente.¹

1 Usp. BAS, spisi br. 548/1899. Spis je objavljen u povijesti Družbe: S. Dobroslava Mlakić, SCJ, *Družba sestara*

Biskup Antun Maurović je primljene Konstitucije dao na ogled profesoru i kanoniku Roku Vučiću (1850.-1914.), koji se o njima veoma pohvalno izrazio, posebno o nekim poglavljima, rekavši da je te „ustanove i zakone vrstna i pobožna ruka napisala.“² Zaključio je da ih biskup može odobriti i dodao sitne ispravke, koje je formulirao u četiri paragrafa: prvo, da se na početku Pravila stavi da zajednica sasvim ovisi o dijecezanskom biskupu; drugo, da biskup imenuje ravnatelja i ispovjednika; treće, da bi ravnatelj imao nadzirati obdržavaju li se Konstitucije u svemu; četvrti se paragraf odnosio na miraz i opremu članice koja bi se odvojila od zajednice iz bilo kojeg razloga, a kojoj bi se morao vratiti njezin miraz.³ Kanonik Vučić je svoje primjedbe

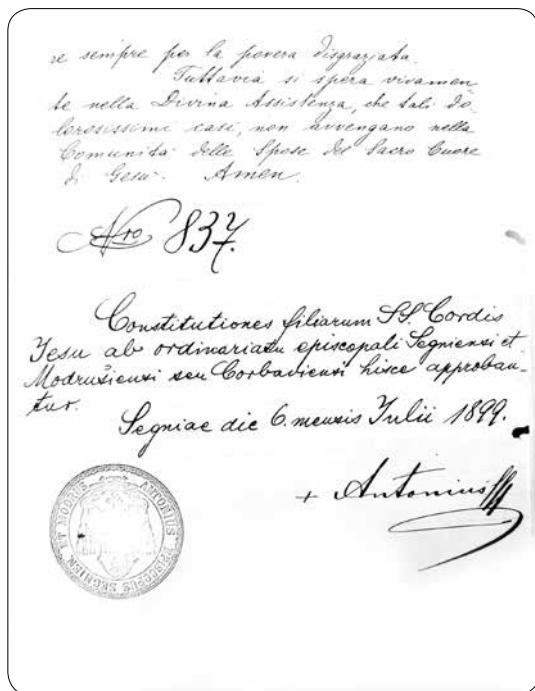
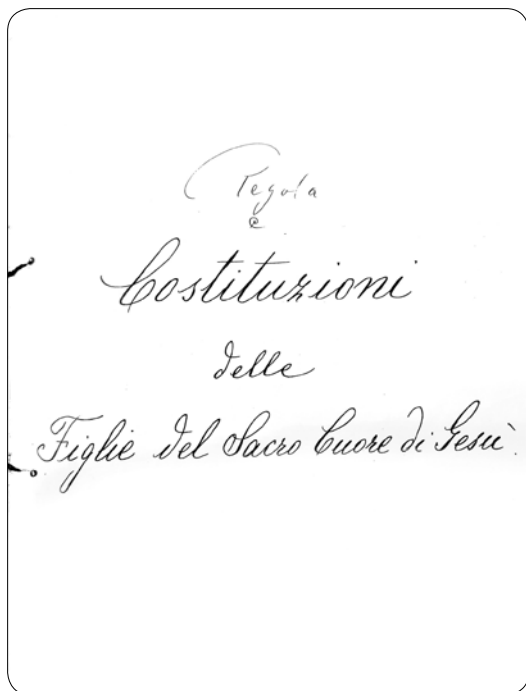


mons. dr. Antun Maurović, senjsko-modruški biskup

Presvetog Srca Isusova, Povijesni pregled (1899.-1999.), str. 66.

2 Usp. Isto.

3 Isto.



Faksimil prve i posljednje stranice Konstitucija osnutka Družbe

priložio Konstitucijama i predao ih 6. svibnja 1899. senjskom biskupu, a biskup ih je 16. svibnja iste godine, posredstvom riječkoga župnika dr. Ivana Kukanića, vratio Mariji Kozulić. U popratnom pismu biskup Maurović piše: „Dostavljam Vam: „Costituzioni delle Figlie del Sacro Cuore di Gesù uz uputu, da ih predate upraviteljici Zavoda Kćeri Srca Isusova te joj kažete, da imade te Konstitucije kako su ispravljene i dopunjene u dobro vezanu knjigu prepisati te nakon toga ovom Ordinarijatu na odobrenje poslati.“ Privremenim ravnateljem zajednice imenovao je kanonika Josipa Polića (1859.-1923.), koji je bio katehta kod riječkih sestara benediktinki. I preporučio je neka sestre rabe katekizme za treći i četvrti razred gradskih škola na talijanskom, odnosno hrvatske katekizme za iste razrede pučkih škola.⁴

Marija Kozulić, mjesec dana kasnije, 17.

lipnja 1899. ponovno je poslala uredno prepisano Pravilo i Konstitucije senjsko-modruškom biskupu Antunu Mauroviću. Biskup ih je odobrio i potvrdio 6. srpnja 1899. pod br. 837, vlastoručnim potpisom i osobnim pečatom te dostavio Mariji Kozulić preko Župnog ureda Uznesenja Blažene Djevice Marije u Rijeci.⁵

Time je crkveno-pravno osnovana Kongregacija Kćeri Presvetog Srca Isusova - Congregazione delle Figlie del Sacro Cuore di Gesù, odnosno laička Udruga Kćeri Presve-

5 Usp. Biskupski arhiv Senj, br. 837/1899; usp. Arhiv Župe Uznesenja Blažena Djevice Marije u Rijeci, br. 861/1899; Usp. Arhiv Kongregacije za ustanove posvećena života i družbe apostolskog života, Kartica Kataloga Družbe, br. DD, 771- D. D. 1445. Na navedenoj Kartici upisani su podatci o osnutku Družbe, ali nije naveden datum upisa: „Fondatore, luogo, data: a Trieste cca 1890 Maria Cosulich e un Cappuccino – Utemeljitelj, mjesto, datum, u Trstu oko 1890., Marija Kozulić i jedan kapucin.“ „Scopo – svrha – assistenza gioventù bisognosa – skrb za siromašnu mladež“.

4 Usp. Isto.

tog Srca Isusova prerasla je u istoimenu Kongregaciju ili Družbu. Tako je nastala izvorna redovnička zajednica na hrvatskom tlu u Rijeci. Karizma i duhovnost Družbe istovjetna je karizmi i duhovnosti Udruge iz koje je nastala, to jest da će članice služiti bližnjemu u evanđeoskom duhu ljubavi i živjeti prema franjevačkom Pravilu III. reda sv. Franje i

Konstitucijama Družbe te osobito skrbiti za općeljudski i vjerski odgoj i obrazovanje djece i mladeži, osobito siromašne. Prema Konstitucijama, apostolski vid Družbe je: „prihvaćati u svoje ustanove najveći mogući broj djece bez roditelja, siromašnih i napuštenih da bi ih se kršćanski odgojilo“.

s. Dobroslava



100. obljetnica proglašenja svetom sv. Margarete Marije Alacoque



Oltarna slika u bazilici sv. Petra u Rimu
Foto: vlč. Goran Ž. Lebović Casalonga

Dana 13. svibnja 2020. navršilo se 100 godina od kanonizacije francuske redovnice, mističarke i svetice sv. Margarete Marije Alacoque (1647.-1690.). Papa Benedikt XV. proglasio ju je svetom 13. svibnja 1920. godine. Stoga smo se ove godine sa zahvalnošću Bogu i Božjoj providnosti prisjetili ove vrijedne obljetnice i proslavili je na svetičin spomendan (16. listopada). Utemeljiteljica Družbe službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić, našu Družbu sestara Presvetog Srca Isusova, uz ostale svete zaštitnike, stavila je i pod zaštitu sv. Margarete Marije Alacoque, a ona je uz to posebno i zaštitnica našega novicijata.

Sv. Margareta Marija Alacoque primila je objave od Boga o gorućem ognju ljubavi Božanskog Srca, po kojima je došlo do novog zamaha pobožnosti i štovanja Presvetog Srca Isusova u katoličkom svijetu osobito u 19. stoljeću, to jest u doba Majke Marije Krucifikse. Sv. Margareta primila je velike Božje milosti jer joj je Isus tijekom zemaljskog života otkrio ili objavio na mnogo načina beskrajnu veličinu milosrđa i ljubavi svoga Srca. „Ljubio je svoje... do kraja ih je ljubio“ (Iv 13, 1). U prvoj objavi svetica je zapisala da joj je Isus rekao: „Moje Božansko Srce tako žarko ljubi

sve ljude, a posebno tebe, da nije moglo više zadržati u sebi oganj svoje žarke ljubavi; ti ga moraš proširiti i objaviti ga ljudima da bi se obogatili tim dragocjenim blagom što ti ga otkrivam; taj oganj sadrži posvećujuće i spaspavajuće milosti potrebne da ljude sačuvaju od ponora propasti.“ U sljedećim objavama Isus joj je također otkrio svoju bol zbog nezahvalnosti i hladnoće prema njegovoj ljubavi te neka bar ona nadoknađuje za njihovu nezahvalnost toliko koliko može: čestom svetom pričesti, a osobito na prve petke svakoga mjeseca i svetom urom klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu svakoga četvrtka na petak i drugim pobožnostima.

Upravo ovaj poziv Božanskog Srca upućen sv. Margareti, shvatila je i prihvatila Majka Marija Krucifiksa - Riječka Majka i bila je revna širiteljica pobožnosti prema Presvetom Srcu Isusovu, a svojim životom i djelima svjedočila je ovom svijetu neizmjernu ljubav Božanskog Srca, osobito siromašnima i potrebnima kruha i duha.

Naime, Majka Krucifiksa nadahnjivala se na primjeru svetosti života, porukama i pobožnostima bl. Margarete Marije Alacoque prema Presvetom Srcu Isusovu i to je ostavila kao duhovnu baštinu svojim duhovnim kćerima. Molitva adoracije i zadovoljštine poseban je element duhovnosti Majke Marije Krucifikse i njezinih sljedbenica. Po toj su

molitvi sestre Presvetog Srca Isusova pozvane biti sudionice u Kristovoj mucu te odgovoriti na Isusov poziv iz Maslinskog vrta: „Bdijete i molite da ne padnete u napast“ (Mt 26, 41). O molitvenom žaru, zanosu i mističnoj ljubavi pjesničke duše Majke Marije Krucifikse govore i njezini himni i hvalospjevi posvećeni Presvetom Srcu Isusovu.

Stoga neka nam i ova obljetnica proglašenja svetom sv. Margarete Marije Alacoque bude poticaj da se i mi odazovemo pozivima Božanskog Srca. To su pozivi Ljubavi koja se dala raspjeti za nas jer ljubav se zadobiva ljubavlju. Štovati Presveto Srce Isusovo znači biti povezani s Izvorom ljubavi. „S radošću ćete crpsti vodu s izvora spasenja...“ (Iz 12, 3), jer pobožnost Presvetom Srcu Isusovu potrebna je više nego ikada našem vremenu. U ovome vremenu sebičnosti, nasilja i oholosti Srce Isusovo nam dovikuje: „Učite se od mene, jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete pokoj dušama svojim“ (Mt 11, 29).

Neka nas Srcu Isusovu, našem neiscrpnom vrelu života i spasenja, vode i zagovaraju sv. Margareta Marija Alacoque i službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić kako bismo i mi svi bili revniji širitelji i svjedoci milosrđa, ljubavi i pobožnosti prema Božanskom Srcu Isusovu svima oko nas i onima kojima nas Bog šalje.

Darujem i posvećujem Presvetom Srcu Gospodina našega Isusa Krista svoju osobu i život, svoja djela, muke i patnje, da od sada svim svojim bićem samo njega ljubim, štujem i slavim. Ovo je čvrsta moja volja da budem sav njegov i da sve činim njemu za ljubav, odričući se cijelim srcem svega, što bi njemu moglo biti mrsko.

Tebe, dakle, Presveto Srce, odabirem za jedini predmet svoje ljubavi, za zaštitnika svoga života, za osiguranje svoga spasenja, za lijek protiv svoje slabosti i nestalnosti, za naknadnika svih pogrešaka svoga života i za svoje sigurno utočište na času smrti.

O predobro Srce, ti budi moje opravdanje pred Bogom, svojim Ocem, i odvрати od mene zaslužene udarce njegove srdžbe. O Srce puno ljubavi, u tebe stavljam sve svoje ufanje, jer se bojim svega od svoje zloće i slabosti, a nadam se svemu od tvoje dobrote. Amen.

(Posvetna molitva Srcu Isusovu sv. Margarete Marije Alacoque)

Riječka Majka i riječ Božja

UVatikanu 30. rujna prošle godine, povodom 1600. obljetnici smrti sv. Jeronima, velikog poznavatelja i prevodioca Svetoga pisma na latinski jezik, papa Franjo objavio je apostolsko pismo „Aperuit illis“ kojim je odredio da „Treća nedjelja kroz godinu bude posvećena slavljenju, razmišljanju i širenju Božje riječi“. Papa je time želio da se što više otkrije pashalno i spasenjsko značenje Božje riječi koja na uvijek nov način potiče da se iziđe iz individualizma i iznova rodi za ljubav. Naslov dokumenta „Aperuit illis“ dolazi od teksta iz Lukina evanđelja „Tada im otvori pamet da razumiju Pisma“ (24, 45). Sv. Jeronim je rekao: „Nepoznavanje pisma nepoznavanje je Krista“.

Cijeli život, molitva, riječi i djela službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić obilježeni su Božjom riječi. Riječka Majka bila je sva otvorena Božjoj riječi, slušala je i meditirala, živjela je i usklađivala svoj život prema Božjoj riječi te ju provodila u djelo, u konkretni život. Ona je, prema psalmistovim riječima, bila „kao stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme donosi plod. Lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim urodi“ (Ps 1, 1-3), jer njezin život urodio je dobrim plodovima i uspjesima u tolikim pothvatima.

Riječka Majka nije bila samo slušatelj nego i izvršitelj Božje riječi (usp. Jak 1, 22). Evanđelje nije za nju bilo samo knjiga već život – Isus komu je povjerovala i potpuno predala svoj život. Majka Marija Krucifiksa sva je bila ispunjena težnjom i čežnjom da izvršava riječi Gospodinove i oživotvori ih u svome životu.

Majka je u Riječi Božjoj upoznavała volju Božju, koju je pod svaku cijenu nastojala izvršavati, pa i pod cijenu progonstva slijediti. Kao što već znamo, njezin temeljni program i zakon života i djelovanja bila su evanđeoska



Blaženstva. Kroz Blaženstva ona je upoznala Lice i Srce našega Spasitelja Gospodina Isusa Krista - Lice Krista patnika jer siromašni, ožalošćeni, krotki, gladni i žedni, oni su kao takvi baštinici Kraljevstva nebeskoga. Majka kaže: „Kraljevski psalmist uvjerava nas da Bog voli siromašne, rado uslišava molitve siromaha i pomaže ih na poseban način (usp. Ps 71, 13). ‘Kraljevstvo nebesko pripada siromasima’ (Mt 5, 5)“ (Konst. II., 13). Životno načelo ili Majčino geslo bilo je „Utažiti žeđ raspetom Kristu“, jer je svoje poslanje temeljila na Božjoj riječi: „Što god ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste“ (Mt 25, 40). U njezinu životu nasljedovanje Krista siromašna i raspeta i ljubav prema siromasima je neraskidiva. Dakle, temelj i vodič života i djelovanja Riječke Majke bila je riječ Božja.

Majka Marija Krucifiksa je kao utemeljiteljica i redovnica ugradila riječi i duh Evanđelja u život i Konstitucije Družbe, i sestre Presvetog Srca Isusova trebaju živjeti tako da svoj život nastoje suobličiti Kristu siromašnom i raspetom, živeći u čistoći, siromaštvu i poslušnosti. Osim toga, i u njezinim spisima susrećemo se s Božjom riječju prema kojoj je ona gradila i izgrađivala svoju ljubav, svoju sliku Boga dobrote i ljubavi, milosrdnog Boga

i djelotvornu ili milosrdnu ljubav prema bližnjemu. Njezine spoznaje o velikom Božjem milosrđu temelje se na riječi Božjoj. Ona često ponavlja Isusove riječi: „Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca“ (Mt 11, 29). Također je neprestano zazivala i molila: „Isuse, moje milosrđe“, i „Udijeli mi, Gospodine, duboku poniznost i milosrdnu ljubav.“

Riječkoj Majci su sva tri redovnička zavjeta - čistoća, siromaštvo i poslušnost - bila, kako ona to kaže, „sakriveno blago u nji-vi; nebeski biser što ga spominje Evanđelje“ (Konst. II., 13). Ona se odrekla sveg bogatstva i sjaja ovoga svijeta i s psalmistom veli: „Gospodin je baština moja“ (Ps 16, 5).

I kad je riječ o kršćanskom savršenstvu, Majka Marija Krucifiksa Kozulić piše svojim duhovnim kćerima: „Utjelovljena Mudrost Isus nam preporučuje da težimo za savršenstvom, kako bismo postali slični nebeskom Ocu, koji je najsavršeniji u svojoj biti. ‘Budite

dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski’ (Mt 5, 48)“. I nastavlja prema riječima sv. Pavla: Prije svih drugih stvari preporučujem vam ljubav kao trajnu vezu između vas. „A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva“ (Kol 3, 12-17).



Dakle, Riječkoj Majci je Božja riječ bila trajno nadahnuće u molitvi i po molitvi u svim njezinim djelima. Kroz riječ Božju je rasla u spoznaji Boga. Osobito se nadahnjivala na molitvi psalama jer ih je svakodnevno molila moleći Časoslov najprije *Žalosne Gospe*, a potom *Mali Časoslov Presvetog Srca Isusova*. Nadasve moli i razmatra molitvu Očenaš, gdje najdublje spozna-

je ljubav i dobrotu milosrdnog Oca nebeskog. Ukratko, molitva službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić utemeljena je na riječi Božjoj, odnosno njezina je molitva biblijska, crkvena i liturgijska.

s. Dobroslava

Božja riječ neprestano doziva u svijest milosrdnu ljubav Oca koji od svoje djece traži da žive u ljubavi. Isusov život je potpuni i savršeni izraz te Božje ljubavi koja ništa ne zadržava za sebe, već samu sebe bespridržajno svima pruža. U prispodobi o Lazaru nalazimo vrijednu uputu. Kad i Lazar i bogataš umru, ovaj potonji, vidjevši siromaha u Abrahamovom krilu, moli da se Lazara pošalje njegovoj braći da ih upozori da ljube svoga bližnjega kako bi izbjegli da i njih snađu patnje koje on podnosi. Abrahamov odgovor glasi: »Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka slušaju!« (Lk 16, 29). Slušati Sveto pismo kako bi se u djelo provodilo milosrđe: to je veliki izazov koji se postavlja pred nas u životu. Božja riječ je kadra otvoriti nam oči i omogućiti nam otrgnuti se od individualizma koji vodi do obamrlosti i čini naš život neplodnim. Ona širom otvara put dijeljenja i solidarnosti. (Aperuit illis, 13)

Potrebno je molitvu vratiti u obitelji



Na svetkovinu Svete Obitelji, 29. prosinca 2019. godine, na Pomeriju u Rijeci održan je mjesečni spomen na preminuće službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Goran Žan Lebović Casalonga, svećenik Riječke nadbiskupije, koji je rekao da je obitelj malo svetište gdje Bog boravi i gdje treba boraviti. Sv. Josip nije upravljao njome kako je on to želio, nego je imao posebne Božje poticaje što učiniti. I bez obzira na to o kojoj se zajednici radi, monaškoj ili redovničkoj, svi duhovni oci ili duhovne majke trebaju tražiti volju Božju i zato trebaju biti bogobojažni, kao što je to bio sv. Josip. On je bio pravedan i bogobojažan, imao je strah Božji i nije htio otpustiti Mariju da joj nanese nepravdu.

Propovjednik je istaknuo da iz skrovitog života Marije Krucifikse Kozulić i njezina

djetinjstva možemo mnogo toga naučiti za vlastiti život. Obitelj oca Marije Kozulić bila je jako pobožna i vjerna crkvi. Imali su malu privatnu kapelu sv. Fabijana i Sebastijana na Malom Lošinj, a njezina obitelj na Sušaku imala je kućnu kapelu i oratorij. „U 19. stoljeću imućnije su obitelji često dobivale dozvolu od biskupije ili čak iz Rima, za privatne kapele u koje je svećenik jednom mjesečno dolazio i misio, kao što je to bila obitelj Kozulić. Druga stvar je kućni oratorij. To je mjesto u kući gdje se nalazi slika ili kip, mjesto okupljanja obitelji i molitve, a često su ljudi znali to urediti na kaminu na koji se, primjerice, stavljala slika nekoga sveca ili Gospe Trsatske, ali to je nešto što se danas gotovo izgubilo iz obitelji. U blagoslovu obitelji nađe se još kakva slika i raspelo, ali više kao podsjetnik nego oratorij gdje bi se obitelj okupljala i molila za one koji su, recimo, daleko na moru ili su odvojeni od obitelji. Oratorij je mjesto razmatranja, tu se razmatralo Sveto pismo i Isusov život. No danas je na ovome mjestu često jedna sasvim druga stvar, a to je televizor. Posvećujemo se televizijskome programu, gledamo sadržaje koji se nude i bježimo tako od stvarnosti koja nam je često tmurna i teška.“

Nikola, brat Marije Kozulić, napisao je da je ona bila dragocjena biljčica koju su roditelji odgajali u pobožnosti, strahu Božjem i žarkoj ljubavi prema Bogu. Kad je otac Marije Kozulić odlazio na preokooceanska putovanja, majka je uzimala djecu i malu Mariju i hodočastila bi s njima na Trsat i molili su za njega. To je divna stvar koja se njegovala u Marijinoj obitelji, a danas se među nama izgubila. Danas se hodočasti u Lurd i druga mjesta. „Ako ne mogu na daleka hodočasnička ili turistička mjesta, i Trsat je hodočasničko mjesto. Treba otići i pomoliti se jer svatko ima neku naka-

nu i potrebu. Važno je učiti djecu još dok su malena da znaju da imamo nekoga kome se trebamo moliti za zagovor i zaštitu. Sjetimo se kapele zavjetnih darova koja je na Trsatu trajni svjedok o pomorcima koji su se ondje molili.“

Obiteljska korespondencija svjedoči nam o skladu u obitelji Kozulić. „Trebaju li naše obitelji vratiti kućne oratorije“, pitao je vlč. Goran i dodao da djeca u svome djetinjstvu mogu imati sve, ali ako nema sklada i ljubavi, topline doma i vjerskoga odgoja, ništa se neće postići. „Upravo zbog nesklada i trauma koje smo zadobili kasnije ne možemo ostvariti one poticaje u životu na koje smo pozvani. I zato kad staneš pred oltar nikad ne obećavaj nešto za što misliš da je samo po sebi trajno, već da ćemo se uvijek iznova svim srcem za to truditi. Vrijeme je zbroj trenutaka koji nas vode prema vječnosti, slavi Božjoj. Važan je taj dio mog svjedočanstva vezanog života s Bogom, važno je da su načela koja me vode ispravna. Koliko je određena osoba dar i koliko sam ja tu za njega ili nju? Koliko puta smo zahvalni

osobama koje se brinu za nas, recimo u bolnicama, a zanemarimo one osobe koje su pored nas u svakodnevnom životu. Posesivna ljubav pak koči neke stvari u našim obiteljima. Ako sam ja sebi najvažniji, to je sebičnost protiv koje se do kraja života moramo boriti. Upravo ta dimenzija obitelji je ona gdje polažemo svoj život za drugoga. Svaka majka i otac spremni su ne znam koliko puta dati život za svoje dijete. I to je ono čemu trebamo svi težiti – očistiti se od sebičnosti, bdjeti nad svojim obiteljima, zajednicama, da ne uđe u njih ništa što ondje ne treba biti. Nesebičnu ljubav nitko neće zaboraviti i bit će trajno svjedočanstvo svima oko nas. To je ono na što nas poziva Božja ljubav, Sveta Obitelj, a i Marija Kozulić, koja je bezuvjetnu ljubav davala siromašnoj djeci i za nju se beskompromisno brinula. Ona nam je svijetli primjer, svjetionik na našem putu da razumijemo kako na ispravan način možemo svjedočiti svojom brigom i svojim zalaganjem onu Božju ljubav koja nam je svima dana, da tako živimo ispunjavajući njegovu volju“, zaključio je vlč. Goran.



Raspeti Isus Marijina jedina ljubav

U srijedu 29. siječnja 2020. godine slavili smo mjesečni spomen na službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić – Riječku Majku. Euharistijsko slavlje u kapeli Presvetog Srca Isusova na Pomeriju predvodio je vlč. Josip Pende, povjerenik za mlade u Riječkoj nadbiskupiji. U uvodnoj riječi pozvao je okupljene vjernike na molitvu za proglašenje blaženom Riječke Majke kako bi se Bog po njezinu zagovoru proslavio u našim životima. Istaknuo je da trebamo izmoliti jedno čudo, to jest „da Bog pokaže da je ona u nebeskoj slavi i da On želi da se mi njoj utječemo. Predajmo stoga Gospodi-



nu svoje potrebe, svoju tugu, svoju žalost, sve sumnje kako bismo drugima mogli donositi radost. Evo, zato molimo Gospodina da nas On ojača te nam ulije one kreposti koje nama nedostaju kako bi se On mogao proslaviti u ovome svijetu po zagovoru Majke Marije Krucifikse Kozulić.“

Vlč. Pende istaknuo je kako je u našim razgovorima malo riječi o Bogu, o našem odnosu s Bogom, a znamo da čovjek govori o onome što je strast u njegovu srcu. A kad govorimo o Mariji Krucifiksi Kozulić, onda „govorimo o onome što je bila strast njezina srca. Ona je bila od propetog Srca Isusova, Raspeta - Krucifiksa. Raspeta Isus bio je njezina ljubav. Druga njezina ljubav bili su ljudi kojima je pomagala. Ulaziti u dubinu te njezine ljubavi - to nas oduševljava! Svetost je ona koja je zarazna! I ne možeš je skriti. Ne možeš skriti svoj odnos s Bogom! Pa kad usiljeno govoriš o njemu, govoriš o tome kakav je tvoj odnos s njim! Ne možeš se skriti nikada, možda možeš jedno vrijeme, ali, prije ili kasnije, uvijek se to pokaže. Život Crkve živi se ondje gdje je osobna dimenzija s Bogom, gdje nema obične religioznosti, već postoji zaista jedan iskren odnos s Bogom.“

Potom je vlč. Pende, osvrćući se na *Prispodobu o sijaču* iz Markova Evanđelja (Mk 4, 1-20), rekao kako smo mi često ono sjeme koje je palo usput, jer čujemo i ne čujemo.

Budemo na misi, obavljamo neke pobožnosti, ali dođe đavao, uzme - ptičice pozoblju. Nema u nama one duboke strasti kojom bismo govorili o Bogu i trebamo se upitati što je strast našega srca? Istina, Bog daje svakome sjeme, ali ne urodi svako plodom i daje nam više nego možemo primiti. „No pitanje je kakvo sam ja sjeme? Jesam li ono usput posijano, ili je u meni nekakvo zrno koje je ipak urodilo plodom. To je ono kad urodi sjeme u tvom srcu i oduševljava sve oko tebe, svojim sjajem obasjava sve druge. To su stvari našega srca koje su nevidljive ljudskim okom, ali Isusu vidljive. Mi zapravo previše gledamo oko sebe, a premalo prema gore, prema Nebu. Gledajmo tu Očevu slavu, ljudi moji! Neka ova sv. misa, koju ćemo sada proslaviti, zaista bude Božja proslava!“

„Majka Krucifiksa Kozulić nije se žalila, nego se uvijek nadala, uvijek očekivala slavu Božju, ono dobro koje će sada Gospodin učiniti u životu drugih. Bila je otvorena za Božja djela, a mi to ne činimo ako se stalno vrtimo oko onoga lošeg što se dogodilo. Molimo Gospodina da nas osposobi kako bismo ga srcem slavili, da ulije snagu praštanja u naša srca te i mi budemo otvoreni za Božje djelovanje, da se to trnje malo prorijedi, da dođe malo sunca do toga sjemena koje je posijano u našem životu, da ta zemlja proklija, da urodi dobrim plodom“, rekao je vlč. Pende.



Majka je liječnica djece



Na Dan Riječke Majke, u subotu 28. veljače 2020. godine, na početku korizmenog vremena, u kapeli Presvetog Srca Isusova na Pomeriju, sv. misu predvodio je mr. sc. Ivan Stošić, župnik u Kostreni i umirovljeni profesor na Teologiji u Rijeci. Njegovu nadahnutu propovijed okupljenim vjernicima i sestrama Presvetog Srca Isusova donosimo u cijelosti.

„Korizma, draga sestre i braćo, nije samo manje jesti i piti. Korizma je, rekao bih, manje zahtijevati za sebe. Biti manje zahtjevan. Korizma je također vrijeme u kojem manje trebamo trošiti, manje konzumirati. A zašto bismo to činili, kakvog smisla ima to odricanje? S jedne strane tim odricanjem jačam snagu vlastite volje. Snaga vlastite volje važna je u mom životu. Jutros kad je budilica zvonila nije mi se ustajalo jer je subota, ali zahvalju-

jući volji ustao sam i krenuo. To je snaga volje. Bez snage volje teško možemo izvršavati svakidašnje naše poslove. Ako bismo se vladali sukladno samo našem raspoloženju, ne bismo obavili niti 10 posto onoga što trebamo. Odricanje nam je pokazatelj jačanja naše volje, ali odricanjem postajem i slobodnija osoba, a onda u toj slobodi mogu se pitati, posvijestiti si ono što smo na krštenju postali. A što smo postali? Kada ste posljednji put nazočili jednom krštenju, jeste li mogli primijetiti kako svećenik govori 'Postao si novo stvorenje, u Krista si se obukao, u Krista si se rodio!' Postajemo novi čovjek na krštenju, novi u Kristu. To bi bila korizma. Posvješćivati si ono što smo na krštenju postali. Svojim životom Krista uprisutnjujem drugima, oko sebe. A kako ću Krista učiniti vidljivim kroz svoj rad i život? Koji je to Krist? Svakako, prije svega, Krista kako nam ga ocrtava Sveto pismo. Krista liječnika. Evo, čuli smo riječi evanđelja, koje još odzvanjaju u našim srcima. 'Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima.' Krist liječnik u meni treba postati vidljiv. Zar je to ljudski uopće moguće? Zar to nije preuzetno? Umišljati si da ja mogu Krista učiniti vidljivim, zar to nije preuzetno?

Poštovana braćo i sestre, danas se spominjemo Marije Krucifikse Kozulić. Možemo reći da je Marija djeci i mladima bila liječnica. Da je Marija Krucifiksa Krista liječnika činila vidljivim među tom djecom? Smijemo li to reći? Humanističke znanosti potvrđuju da naše tjelesne tegobe često imaju izvor u našoj nutrini! Bolest, psihosomatska - može upućivati i na nutarnji nered, prekid je to veze s Bogom, izvorište je to onda i svih zatrovanih čovjekovih odnosa. Samo ako je čovjek pomiren s Bogom, on će biti pomiren i sam sa sobom, a onda također i s drugima. Čovjek izmiren

s Bogom na pravom je putu ozdravljenja. U ovom smislu, možemo reći da je Marija Kozulić bila liječnica djece za koju se skrbila jer im je u odgoju i obrazovanju pomagala uspostavljati vezu s Bogom, a onoj djeci koja su već imala tu vezu, produbiti je. To je Marija činila. Marija je svojim djelovanjem Krista liječnika činila vidljivim i prisutnim. To je temelj! Poslije su došle radionice i osposobljavanje tih djevojaka za život, naravno, ali ovo je temelj!

Osobno razmatrajući životni put Marije Kozulić, zadivljuje spoznaja kako je Bog Mariju, korak po korak, pripremao za izvršenje zadatka određenih vrijednosti, a to je za nju bio odgoj i obrazovanje siromašne djece. U tom odgoju i obrazovanju siromašne djece Krista liječnika činiti vidljivim, djelatnim. Najprije je Mima polazila građansku školu u Rijeci, zatim glazbenu poduku, pa završila učiteljsku školu u Italiji, poslije toga otvorila je dječji vrtić u Rijeci. Podučavala je mnogo mladih i djece. Šivala je i vezla. Jedan veliki događaj koji je pogodio obitelj odveo ju je u Trst te je tamo Marija koristila sve što je do tada naučila, kako bi pomogla svojoj obitelji. Priključila se Pobožnoj udruzi Kćeri Srca Isusova u Trstu, koju je osnovao jedan redovnik kapucin. Kroz sve to što je Marija prošla, Bog

ju je pripremao za njezin životni zadatak. U Rijeci će osnovati zavod Presvetog Srca Isusova, a kasnije redovničku zajednicu Presvetog Srca Isusova.

Poštovana sestre i braćo, što nam govori Marijin životni put? Da u ostvarenju svoga nauma Bog očekuje čovjekovu suradnju. Bog želi da radim na sebi. Nije dovoljno reći: Evo me, Bože. Valja raditi na sebi. U Marijinu životu vidimo kako ju je Bog pripremao da izvrši svoje poslanje. Prošla je građansku, glazbenu i učiteljsku školu, radila je u praksi i sve što je naučila, prakticirala je, sve je to skupa vodilo ostvarenju zadaće. Surađivala je s Bogom. Njezinim djelovanjem Krist je učinjen vidljivim. Krist liječnik, možemo reći, Krist uskrslu, proslavljeni. Ali taj Krist na sebi nosi i rane. Marija je radom i djelovanjem uprisutnjivala Krista u čiji život spada ipak nužno i križ. Sjetite se samo njezina progonstva u Risiku i odlaska u sirotište. Prošla je svoj križni put, nasljeđovala je Krista patnika. U korizmi si posvjećujemo kad smo na krštenju postali novim čovjekom. Marija Kozulić svojim životom daje potvrdni odgovor na pitanje je li to moguće. Moguće je ako surađujemo s Bogom, radimo na sebi, pozorni smo na poticaje Božjeg duha i poslušni Božjem glasu. Amen.“



*Pjevajte hvale s milozvučnom harmonijom,
o nevine duše, Srcu Isusovu.
Hvalite ovo Srce kojem nema ravna u ljubavi,
u slavi i časti.*

*Pjevajte sad svi, dajte hvalu ljubavi
koju nosite u srcu za Srce Isusovo.
Pjevajte sad svi: O Srce puno radosti,
Ti si radost svijeta, neka živi Isus!*

Marija Kozulić



116. obljetnica redovničkih zavjeta Majke Utemeljiteljice

Na blagdan Gospe Pompejske, 8. svibnja 2020., sestre u Kući matici na Donjoj Drenovi obilježile su Dan redovničkih zavjeta službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Svetu misu u kapeli Navještenja Gospodnjega predvodio je i propovijedao župnik Župe Gospe Lurdske na Žabici kapucin fra Eugen Pavlek u suslavlju s mons. Gabrijelom Bratinom.

U promijenjenim okolnostima zbog pandemije koronavirusa sestre drugih zajednica nisu se mogle pridružiti slavlju u Kući matici, ali su u svojim zajednicama, gdje je bilo moguće, u duhu ujedinjene u molitvi i euharistiji sa svim sestrama Družbe, obnovile iz pobožnosti redovničke zavjete zahvalne Gospodinu na daru zvanja i pripadnosti ovoj Družbi koju je utemeljila Majka Krucifiksa. Nakon polaganja svojih prvih redovničkih zavjeta Utemeljiteljica je napisala jednom svom duhovniku: „Ne mogu Vam opisati kako mi je duša zadovoljna! Ne mogu Vam opisati kako je veliko naše zadovoljstvo što smo se posvetile Gospodinu zavjetima! Stvari idu dobro, sve su sestre vođene od Duha Svetoga. Ne preostaje mi drugo nego da Vas zamolim da molite Boga za nas kako bismo mogle postati sve savršenije!“

Fra Eugen je podsjetio na prilike vremena u kojem je živjela Majka Krucifiksa, vremena koje je nosilo svoje teškoće s kojima se trebalo uhvatiti u koštac. Marija nije bježala od teškoća, nego je računala na Božju pomoć i njegovu milost kako bi sve nadvladala. S Bogom je uvijek moguće pronaći rješenje. Kad Bog čovjeka zove kako bi mu povjerio određeno poslanje, onda mu daje i sposobnosti da to može ostvariti, naglasio je fra Eugen. Kri-



ževi i poteškoće, iako nekada mogu obeshrabrili na putu, ipak su naši saveznici u hodu za Kristom, jer pročišćuju naš duh, jačaju snage i ljubav prema Spasitelju. Marija je uzela ime Krucifiksa (Raspeta), prihvatila je, dakle, radosno svoj križ života i pokazala da je bila vjerna, hrabra i jaka žena, prije svega, duhom. Učila je od Gospodina kojemu je željela služiti. Često je uranjala u molitvu otvorenim srcem i ovim riječima je molila: „da uvijek vršim volju Božju, da uvijek budem sjedinjena s Bogom, da ne mislim ni na što drugo osim na Boga, da ljubim samo Boga, da činim sve za Boga, da tražim samo slavu Božju, da postanem sveta samo za Boga, da upoznam dobro svoje ništavilo, da uvijek bolje spoznam volju Božju.“ Poslije ovakve molitve srca nije ni čudo što je sve Majka Krucifiksa mogla činiti, oslonjena na ljubav Kristova Srca, zaključio je fra Eugen i potaknuo sestre da nasljeđuju svoju Utemeljiteljicu u ljubavi, u stvaranju novih djela služenja malenima i predanju Gospodinu. Bog će se uvijek pobrinuti da njegovo djelo živi, ako se živi u vjernosti i ljubavi.

s. Lidija Turić

Uvijek u Božjoj prisutnosti



Svakog 29. u mjesecu sestre Presvetog Srca Isusova, u svim zajednicama zajedno s vjernicima i gdje god je to moguće, mole za proglašenje svetom i blaženom svoje utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse, ali i na sve nakane i potrebe njezinih štovatelja koji se preporučuju u njezin zagovor.

Tako je 29. svibnja 2020. godine, nakon dvomjesečnog prekida zbog pandemije koronavirusa, sv. misu u kapeli Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci predvodio vlč. Domagoj Duvnjak, svećenik Riječke nadbiskupije, prošlogodišnji mladomisnik i član zajednice *Omnia Deo*. U propovijedi na temelju evanđeoske riječi toga dana, vlč. Duvnjak govorio je o kreposti ljubavi. Ljubav može biti naravna i nadnaravna. Naravna je ako ljubim samo one koji mene ljube ili iz koristoljublja. Ili idem ususret bližnjemu bez interesa s istinskom ljubavlju i praštanjem, onako kako je

Isus nas ljubio i svoju krv prolio za nas. I kao što je Isus pitao Petra: „Ljubiš li me“, tako Isus i svakome od nas postavlja pitanje ljubimo li ga? Kako bismo bili ispunjeni Božjom ljubavlju, naše srce mora „biti ispražnjeno od sebeljublja, oholosti, taštine, samovolje i egoizma. Da bismo bili nositelji nadnaravne ljubavi, zato trebamo moliti: Ulij u moje srce svoju ljubav, Bože, i daj da te ljubim iznad svega i svoje bližnje.“

Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić približila se i živjela je u blizini Božjega Srca. Ona je upijala ljubav, želje, bol i radost Isusova Srca. Dakle, poprimila je želje Božjega Srca i žudila je za onim što Bog želi: da svi upoznaju njegovu ljubav i da ga svi ljube. Riječka Majka darovala je svoj život za svoje bližnje, za siromašne. Tako bismo i mi trebali, nasljeđujući Majku Krucifiksu, da sve što radimo prinosimo i prikazujemo u žaru ljubavi prema Bogu, da njegova ljubav dođe do ljudskih srdaca. Riječka Majka željela je vršiti Božju volju u svemu i to je očitovala u svom životu kad je bila prognana iz Rijeke u Risiku, govoreći: *Fiat, Amor mio, Fiat – Neka bude, Ljubavi moja, neka bude*, te su me riječi duboko dirnule, pa nasljedujmo je tako da i mi izvršavamo Božju volju u svom životu poput nje“, završio je vlč. Duvnjak.

Poslije svete mise izmolili smo molitvu za proglašenje blaženom Službenice Božje, a mladomisnik Duvnjak udijelio je svima nazočnima svoj mladomisnički blagoslov.

Vježbanje u kreposti poniznosti nužno je jer se bez nje ne može učiniti nijedan korak prema savršenosti.

Majka Marija Krucifiksa Kozulić

Molitva mora biti u središtu obitelji

Postulatura službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić svakog 29. u mjesecu organizira Dan Riječke Majke, spomendan preminuća službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. U ponedjeljak 29. lipnja svečano euharistijsko slavlje u vrtu Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Pomeriju predvodio je mons. Ivan Nikolić, voditelj Ureda za obitelj Riječke nadbiskupije i župnik Župe sv. Mateja ap. na Viškovu. Ujedno su obilježene svetkovine sv. Petra i Pavla, Dan očeva i Dan majki te podijeljene Potvrdnice bračnim parovima koji su sudjelovali u programu Praćenja mladih bračnih parova u radnoj godini 2019./2020., s temom „Zaplešimo zajedno“. Program organizira Ured za obitelj Riječke nadbiskupije.

U nadahnutoj propovijedi mons. Nikolić je podsjetio kako je *obitelj – Crkva u malom*. Mnogi su to osobito osjetili u vremenu pandemije koronavirusa kada su se svete mise i ostale pobožnosti mogle pratiti samo putem sredstava društvenog priopćavanja. O važnosti zajedničke molitve u obitelji svjedoči i primjer je i obitelj Kozulić u kojoj je Marija Kozulić naslijedila dobar kršćanski odgoj i u primjeru svojih roditelja rasla u vjeri. Marija je razumjela Isusove riječi apostolima: „Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju“ (Mk 16, 15). Ona je u Trstu deset godina služila siromasima, a to je poslanje nastavila i u Rijeci. Iako dolazi iz



imućne obitelji, posebno je ljubila siromašne, kazao je mons. Nikolić. Dodao je kako je Riječka Majka Zavod osnovala 1895. godine za svu siromašnu djecu bez obzira na vjersku pripadnost. Bilo je važno u tim trenucima da se pojavi jedna ‘majka’ koja će ukazati na ono bitno, na molitvu koja mora biti u središtu svake obitelji, kazao je propovjednik i potaknuo okupljene na zajedničku obiteljsku molitvu.

Marija Krucifiksa Kozulić živjela je od vjere suobličena s Kristom raspetim. Posljednje riječi bile su joj: „Rado ostavljam zemlju, jer sam izvršila svoje poslanje“. Njezin put svetosti je i naš put, jer ondje gdje živimo trebamo svjedočiti vjeru, rekao je mons. Nikolić. Roditeljima je poručio da budu otvoreni svakom novom životu, da se ne boje izazova i križeva, jer je Isus dao smisao križu. Naučite djecu moliti. Gradite kršćanski brak na kamenu ljubavi, poručio je propovjednik apostrofirajući papu Franju.

Na kraju, govoreći o svetkovini svetih Petra i Pavla istaknuo je kako je riječ o dva različita čovjeka, ali koji su se nadopunjavali i vodili prema Kristu. Oni nam i danas poručuju da su svi sposobni svjedočiti za Isusa i naviještati evanđelje.

Helena Anušić



Obilježen Dan Družbe

Sestre Družbe Presvetog Srca Isusova u subotu 4. srpnja svečanim misnim slavljem u kapeli Navještenja Gospodnjega u Kući matici na Donjoj Drenovi u Rijeci proslavile su Dan Družbe, spomen na dan utemeljenja. Družbu je 6. srpnja 1899. godine osnovala službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić pod vodstvom franjevca kapucina fra Arkandela iz Camerina i jedina je riječka autohtona redovnička zajednica. Misu je predvodio krčki biskup mons. dr. Ivica Petanjak u zajedništvu s postulatom kauze za proglašenje blaženim i svetim sluga Božjega biskupa Antuna Mahnića vlč. Sašom Ilijićem, župnikom Župe BDM Karmelske na Donjoj Drenovi vlč. Kristijanom Malnarom i umirovljenim svećenikom mons. Gabrijelom Bratinom.

„Današnje evanđelje (Mt 9, 14-17) poručuje nam da djelovanje utemeljiteljica i utemeljitelja redovničkih zajednica proizlazi i nadahnuto je iz Evanđelja. Oni su se povodili za Isusovim primjerom koji je donosio novost. Danas su svi opsjednuti novinama bez obzira donose li one bolje ili gore. Opsjednuti smo novošću, a Isus je u svome novost – svojom pojavom i riječima, no danas nedostaje masovno oduševljenje i odaziv Isusovu pozivu. Krist nam nije ‘ušao pod kožu’ jer ne govori ono što želimo čuti“, rekao je krčki biskup. Usporedio je to s predizbornim kampanjama u kojima političari govore ono što birači žele čuti. „Isus ne podilazi masama. On od nas traži da se vodimo Duhom Svetim, da kad postimo ne kritiziramo drugoga koji to ne čini. Post je sredstvo posvećenja, ali može biti sredstvo oholosti i srdžbe ako si umislimo da smo bolji od drugih“, kazao je propovjednik.

Objašnjavajući Kristove riječi: „I ne uli-



jeva se novo vino u stare mješine“, mons. dr. Petanjak je istaknuo da samo novi čovjek može razumjeti novost Isusa Krista. Isus nije rezultat naših istraživanja, nego odraz Boga samoga, dar s neba. Bog je onaj koji nas nadilazi i iznenađuje i, ako se potrudimo živjeti po evanđelju, uvjerit ćemo se da ćemo postati čudaci u ovome svijetu. Ne možemo ići dvostrukim putem. Shvaćati Evanđelje, ali ga ne prihvaćati. Riječka Majka, fra Arkandeo iz Camerina i sluga Božji Antun Mahnić bili su ljudi koje su vodile iste ideje. Družba Presvetog Srca Isusova je plod svetosti skupine ljudi koji su shvatili evanđelje doslovno, bez obzira na mišljenje drugih, kazao je krčki biskup.

Na kraju mise, čestitajući sestrama Dan utemeljenja Družbe, potaknuo ih je na učvršćivanje zajedništva i susrete. To je privilegirano vrijeme da budete zajedno i iskoristite svaku priliku da to činite, kazao je mons. dr. Petanjak.

Prije misnog slavlja sestre su putem Skypea primile videopoziv forenzičara prof. dr. sc. Dragana Primorca koji ih je izvijestio o konačnoj i sigurnoj identifikaciji, potvrdi rezultata analize DNK posmrtnih ostataka ute-



Potvrđeni rezultati analize DNK posmrtnih ostataka Utemeljiteljice Družbe

meljiteljice Družbe, službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

„To je veliki Božji dar ne samo našoj Družbi, nego i Crkvi u našem hrvatskom narodu, ali i Riječkoj nadbiskupiji i gradu Rijeci“, kazala je s. Dobroslava Mlakić. Zbog oštećenosti zemnih ostataka Riječke Majke, postupak identifikacije morao je biti pokrenut 2013. godine. „Veliku zahvalnost dugujemo prof. dr. Primorcu i ostalim stručnjacima koji su sudjelovali u tom poslu. Također, zahvaljujemo i riječkom i splitskom stručnom timu.“ S. Do-

broslava je izrazila zahvalnost i stručnjacima u SAD-u, prof. dr. sc. Mitchellu M. Holandeu u Penn Stateu i njegovu timu koji su zauzeto i savjesno okončali ovaj Postupak identifikacije posmrtnih ostataka Majke Utemeljiteljice, bez materijalne naknade.

U tijeku je završetak dijecezanskog dijela procesa za proglašenje blaženom Riječke Majke. Postupak je započeo 20. listopada 2013. godine u katedrali sv. Vida u Rijeci.

Helena Anušić



U Splitu povodom završetka identifikacije posmrtnih ostataka Riječke Majke



Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić predvodio je u srijedu 2. rujna u Svetišu Gospe od Pojišana u Splitu, euharistijsko slavlje povodom završetka identifikacije i preuzimanja posmrtnih ostataka službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. U koncelebraciji su bili pročelnik Teološko-katehetskog odjela Sveučilišta u Zadru don Zdenko Dundović, docent na Teološko-katehetskom odjelu u Zadru don Elvis Ražov, don Nikola Šakić i fra Josip Čibarić.

Misi su nazočili i članovi tima forenzičara koji je radio na identifikaciji posmrtnih ostataka službenice Božje Majke M. Krucifikse Kozulić; voditelj prof. dr. sc. Dragan Primorac, prof. dr. sc. Šimun Anđelinović, dr. sc. Ivana Kružić i dr. sc. Željana Bašić.

Osvrćući se u prigodnoj homiliji na evanđeoski tekst iz Lukina evanđelja, mons. Barišić je istaknuo da „Gospodin liječi Šimunovu punicu koja nema središnje mjesto u obitelji ili društvu“. „Iz takvog Gospodinova djelovanja vidimo kako za njega ne postoje ljudske kategorije koje čovjeka često krivo vrednuju

po društvenom statusu. Gospodin nadilazi sve ideologije želeći uvažiti patnika na rubu društva“, nastavio je.

Naglasivši „da u evanđelju vidimo kako mnoštvo želi zadržati Gospodina“, nadbiskup Barišić je pojasnio: „Isusa se ne može zadržati. On je stalno u pokretu. Jedini način kako ga možemo slijediti je uzimanjem vlastitog križa“.

Govoreći o životu M. Krucifikse Kozulić, mons. Barišić je ustvrdio: „I sama bolesna,





uvidjela je da smo svi bolesni i da je svima potrebna pomoć. Ili fizička ili duhovna. Svo-
jim životom je nadišla naše ljudske kategorije
otkrivajući u svakom čovjeku dostojanstvo
slike Božje. Vrednovala je osobu kao osobu,
razumjela je Božju ljubav. To se najbolje vidi u
brizi za napuštenu i bolesnu djecu. Izvor nje-
zina djelovanja je bila Kristova raspeta ljubav
koju je posebno vidjela kroz jaslice, križ i eu-
haristiju. Ona bi trebala biti uzor vjere našem
narodu. Vjerujem kako je naš DNK ispunjen
uvažavanjem bližnjega, ljubavlju i dobrotom.
Pozvani smo trajno raditi na razvijanju tih
vrijednosti u našoj Domovini“.

„Sveti Pavao je naučavao antropologiju
cjelovitosti ljudske osobe. Neka nas na te-
melju toga nauka posmrtni ostaci službenice
Božje M. Krucifikse Kozulić povežu s njezi-
nom karizmom kako bismo i mi postali au-
tentični svjedoci Kristova evanđelja“, zaklju-
čio je nadbiskup Barišić.

Na kraju mise vrhovna predstojnica Druž-

be sestara Presvetog Srca Isusova s. Dobro-
slava Mlakić zahvalila je Ocu nadbiskupu na
predvođenju slavlja darovavši mu prigodan
poklon.

Danas je u splitskom KBC-u službeno po-
tvrđena identifikacija službenice Božje Majke
M. Krucifikse Kozulić. Izvješće o vjerodostoj-
nosti identifikacije posmrtnih ostataka služ-
benice Božje pročitao je prof. dr. sc. Dragan
Primorac.

„Ekshumacija koštanih ostataka započela
je 20. prosinca 2011. godine. Tada je utvrđeno
da su u zajedničkoj grobnici na Kozali poko-
pane 52 osobe. Od te brojke posmrtni ostaci
35 osoba nalazili su se u drvenim kovčezima,
dok su ostaci ostalih osoba bili pomiješani u
sedam vreća. Uz pomoć standardnih metoda
forenzičke antropologije na Kliničkom zavo-
du za patologiju, sudsku medicinu i citologiju
u Rijeci te nakon toga na Kliničkom zavodu
za patologiju, sudsku medicinu i citologiju u
Splitu selektirani su skeletni ostaci te se za-



počelo s pripremama za molekularnu analizu (analiza jezgrine i mitohondrijske DNK). Tijekom primopredaje Izvješća o vjerodostojnosti identifikacije posmrtnih ostataka službenice Božje Majke M. Krucifikse Kozulić iz SAD-a su se direktnom linijom uključili američki znanstvenici dr. sc. Mitchell M. Holland i dr. sc. Charla Marshall. Po završetku postupka, tim forenzičara je identificirane ostatke predao Družbi sestara Presvetog Srca Isusova. Ovo je prvi postupak identifikacije posmrtnih ostataka analizom DNK, osobe koja je u postupku beatifikacije i kanonizacije“, navodi se u priopćenju Ureda forenzičara Dragana Primorca.

Majka M. Krucifiksa Kozulić rođena je u



Rijeci 20. rujna 1852. godine, a umrla je 29. rujna 1922. godine. Utemeljiteljica je autohtone hrvatske redovničke zajednice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. (Splitsko-makarska nadbiskupija)

Slavko Blažić



Riječka Majka vratila se kući

U večernjim satima, 2. rujna 2020. godine, okupio se veći broj sestara Presvetog Srca Isusova, koje su ispunjene neiskazanom radošću i zahvalnošću Bogu bdjele u molitvi pred Presvetim i sudjelovale u misnom slavlju dok su čekale povratak svoje utemeljiteljice službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić iz Splita u Rijeku, u Kuću utemeljenja Družbe.

Euharistijsko slavlje u kapeli Presvetog Srca Isusova predvodio je prečasni dr. sc. Zvonimir Kurečić i obratio se sestrama slje-

decim riječima: „Drage sestre, sada čekamo posmrtnu ostatku službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, koji pristižu iz Kliničkog bolničkog centra Split, ovdje na Pomerio 17, u Rijeku, ovijeni platnom, zapečaćeni i položeni u drveni lijes omotan vrpcom i zapečaćen. Poslije sv. mise, kad stigne i majka Dobroslava, zajedno s ostalim sestrama koje su s njom u autu, svečano ćemo unijeti taj lijes u spomen-sobu njezina preminuća. Ono što bih vam želio reći na početku svete mise, a prije nego što vas pozovem na klanjanje, jest to da nastojite mnogo moliti jer sada ovisi puno o vašoj molitvi da taj proces bude priveden kraju. Treba mnogo moliti Boga da po zagovoru službenice Božje Majke Marije Gospodin učini čudo jer bez čuda nema proglašenja blaženom. U vašim je rukama, u vašim je molitvama to čudo, potaknite na to i sve koje susrećete, koji budu dolazili moliti ovdje do sarkofaga koji ćemo postaviti 26. rujna u predvorju kapelice. Pobrinite se da uvijek ov-



dje bude i koja vaza sa svježim cvijetom. Sa-berimo sada sve te želje i nakane u ovu svetu misu, da bismo je mogli dostojno proslaviti.“

Nakon sv. mise sestre su na parkiralištu oko 20.30 sati ispred Kuće utemeljenja Družbe, a danas Dječjeg vrtića „Mima“, dočekale posmrtnu ostatku svoje Majke Utemeljiteljice, u čijoj su pratnji bile s. Bernardina Maslač, s. Kristina Tunić, novakinja s. Vlatka Majačić, vrhovna predstojnica s. Dobroslava Mlaikić i vješti prijevoznik gosp. Igor Pavić. Bili su to otajstveni, milosni i čudesni trenutki, koje su sestre proživljavale u svojim dušama sa zahvalnošću Bogu i Božjoj providnosti za sve što nam učini Bog po dobroti ljudi koje nam je slao ususret da smo mogle doživjeti povratak svoje Majke u njezin dom, u njezinu Rijeku. A nisu izostale ni suze radosnice. Potom su sestre u procesiji uz pjesmu otpratile i postavile privremeno lijes u spomen-sobi blaženog preminuća Majke, nakon čega im se obratila vrhovna predstojnica s. Dobroslava:

Drage sestre, danas nam se, Bogu hvala na njezovoj neizmjerenoj milosti, vratila naša utemeljiteljica Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Vratila se u svoj dom, vratila se u svoju Rijeku. Danas je jedan sveučilišni profesor u Splitu rekao: „Godinama radim ovdje u Splitu i često sam ovdje, ali ovo što sam danas doživio u Kliničkom bolničkom centru grada Splita, tako se



nešto još nikada prije kao danas nije osjetilo. Osjetilo se puno Duha. Osjetilo se nešto posebno!“ Na primopredaji posmrtnih ostataka naše Majke i Izvješća o vjerodostojnosti identifikacije DNK analize, uz prof. dr. sc. Dragana Primorca bili su nazočni članovi stručnog tima iz Kliničkoga bolničkog centra u Splitu: prof. dr. sc. Šimun Anđelinović, izv. prof. dr. sc. Željana Bašić i izv. prof. dr. sc. Ivana Kružić. Također su, uz ostale, bili nazočni i prof. dr. sc. Julije Meštrović, ravnatelj KBC-a u Splitu i prof. dr. sc. Dragan Ljutić, rektor Sveučilišta u Splitu.

Naša Majka Utemeljiteljica velik nam je uzor po svetosti života i po svojim velikim djelima i u njoj svatko može naći nešto za nasljedovati, a prije svega trebamo je nasljedovati mi, njezine duhovne kćeri, sestre Presvetog Srca Isusova. Budući da smo stigli s puta, a i vi ste nas dugo čekali, da ne duljim, nego se svi pomolimo i nasljedujemo je. I to pokažimo i očitujmo i drugima. Bogu hvala za ovaj milosni događaj, za ovaj čitav dan i sretno putovanje te svima onima koji su doprinijeli ovoj našoj radosti, i ne samo našoj nego i našem gradu i našoj domovini. Posebno zahvaljujem vama koji ste s nama bili na putu i vama koji ste nas čekali. I vama, drage sestre, od srca hvala što se nas strpljivo čekale i dočekale.

Sestre ostaju u pjesmi i suzama i duboko molitvi.



Kako sam s Isusom nosila Riječku Majku kući



UKuću utemeljenja Družbe, 2. rujna 2020. godine, stigli su posmrtni ostaci naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Kakva radost, kakva milost! Mi sestre bile smo itekako svjesne što to znači za našu Družbu, karizmu, za cijeli grad Rijeku i za Crkvu. Tko bi uopće pomislio da su nakon toliko godina DNK metodom stručnjaci pronašli posmrtnu ostatku Majke Krucifikse među posmrtnim ostacima sestara pokopanih u istu grobnicu na riječkom groblju. No Isus je dopustio da Majku vrate njezinoj kući, nju koja je tolike, nesebičnim radom, zalaganjem i upornošću, vodila na pravi put, spasila od svakovrsnog siromaštva i podigla na noge.

Sestre su se okupile na parkiralištu samostana i u procesiji ponijele sarkofag s posmrtnim ostacima Majke Krucifikse sve do samostana i do njezine sobe u kojoj je 1922. godine blaženo preminula. Sarkofag su nosile sestre novakinje Ana, Vlatka i Ana Marija, a među njima i ja. U početku mi je glavom prošlo: „Kako ću ja nesigurna i nedostojna nositi

sarkofag s posmrtnim ostacima naše Majke Utemeljiteljice, past će mi iz ruku“, no ipak je sve prošlo u najboljem redu. Nadam se da će mi još dugo ostati u sjećanju taj događaj jer nije bilo sestre koja nije bila duboko dirnuta. Nakon završnog govora i zahvale mons. dr. Zvonimira Kurečića te vrhovne predstojnice i postulatorice s. Dobroslave Mlakić, svi smo radosno zapljeskali Gospodinu što se ponovno proslavio te smo, pjesmom hvaleći Boga, završili obred dolaska Majke u svoj dom, u kome je djelovala.

Hvaljen i slavljen neka je naš Gospodin zbog tolike milosti što nam je iskaza. Povijest je „učiteljica života“. Pozivajmo sve ljude na istinito življenje vjere i ljubavi Kristove, kroz ljubavlju prožeta dobročinstva, baš kao što je to činila naša utemeljiteljica Majka Marija Krucifiksa. Neka nam na tom putu pomogne njezin zagovor da stignemo svi na susret u Božje kraljevstvo gdje ćemo konačno gledati Onoga „oči u oči“, te spoznati tko je taj koji i danas poziva na Istinu i Ljubav.

s. Mihaela Martinović



Trodnevnicu predvodi i propovijeda fra MIJO ŠARČEVIĆ, OFMcap., gvardijan iz Varaždina

CRKVA UZNESENJA MARIJINA

– KOSI TORANJ (ASSUNTA)

Subota, 26. rujna u 18.00 sati

Euharistijsko slavlje predvodi

mons. dr. IVAN DEVČIĆ, riječki nadbiskup

NAKON SV. MISE

POHRANA POSMRTHNIH OSTATAKA

SLUŽBENICE BOŽJE

U KAMENI SARKOFAG U PREDVORJU KAPELE

PRESVETOG SRCA ISUSOVA,

POMERIO 17. RIJEKA

Nedjelja, 27. rujna u 18.00 sati

Sveta misa

U KAPELI PRESVETOG SRCA ISUSOVA

VJERNICI ĆE IMATI PRILIKU POHODITI I

POMOLITI SE NA GROBU SLUŽBENICE BOŽJE

CRKVA SV. JERONIMA

Ponedjeljak, 28. rujna u 18.30 sati

Sveta misa

NAKON SV. MISE

OTKRIVANJE SPOMEN-PLOČE

U KAPELI BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BDM,

O 130. OBLJETNICI PASTORALNOG

DJELOVANJA MARIJE KOZULIĆ

DAN PREMINUĆA RIJEČKE MAJKE

Utorak, 29. rujna u 18.00 sati

Euharistijsko slavlje

u vrtu samostana na Pomeriju,

predvodi i propovijeda mons. BOŽE RADOŠ,

varaždinski biskup

Pohrana posmrtnih ostataka službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić



„**R**iječka Majka se vratila kući“, rekla je s. Dobroslava Mlakić, postulatrix kauze za beatifikaciju Marije Krucifikse Kozulić, na misi koja je 26. rujna prethodila pohrani njezinih zemnih ostataka u kameni sarkofag u predvorju samostanske kapele Presvetog Srca Isusova na Pomeriju, u središtu Rijeke. Upravo u toj je kući Marija Kozulić, utemeljiteljica Družbe sestara

Presvetog Srca Isusova, prije više od stotinu godina djelovala i pomagala potrebitima. „Ovo je čas Božjeg pohoda našoj Družbi koji će osnažiti naše poslanje“, rekla je s. Dobroslava kao vrhovna predstojnica Družbe, na početku misnog slavlja koje je u riječkoj crkvi Uznesenja Marijina predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić, uz mostarskog biskupa u miru mons. Ratka Perića, fra Miju Šarčevića





koji je propovijedao, župnika mons. Sanjina Francetića i brojne riječke svećenike.

Pohrana posmrtnih ostataka službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić završetak je procesa započetog ekshumacijom iz zajedničke grobnice časnih sestara u Rijeci 2011. godine. Želja je bila identificirati posmrtnu ostatku utemeljiteljice Družbe na čemu je radio međunarodni tim znanstvenika na čelu s dr. Draganom Primorcem. „Bio je privilegij sudjelovati u ovom pothvatu koji je bio izuzetno zahtjevan“, rekao je dr. Primorac na kraju mise. Istaknuo je kako je Katolička Crkva u ovome postupku pokazala veliku zrelost i učinila veliki korak u suradnji vjere, duhovnosti i znanosti. Izvješće o vjerodostojnosti identifikacije i posmrtnu ostatku Službenice Božje, sestre Družbe Presvetog Srca Isusova svečano su preuzele u Splitu 2. rujna 2020. godine.

„Građani Rijeke krstili su je imenom Riječka Majka jer su prepoznali njezino djelo milosrđa“, rekao je na kraju mise mons. Devčić. „Moramo stoga zahvaliti Bogu jer ona je Božji dar našem gradu. Zahvalni smo i za Družbu sestara koju je osnovala i koje i danas nastavljaju njezino poslanje milosrđa“, rekao je riječki nadbiskup. S. Dobroslava pročitala je i pismo primorsko-goranskog župana Zlatka Komadine koji je prisjećajući se toga poslanja zaželio da primjer Marije Kozulić sve ljude potakne na djela ljubavi.

Isto je poručio i fra Mijo Šarčević u propovijedi istaknuvši kako je Marija Kozulić primjerom pokazivala kako prepoznati Isusa u svome bližnjemu. „Mogla je slijediti trendove ovoga svijeta, ali ona je odlučila slijediti jedini trend koji bi trebao važiti za svakog vjernika. To je trend evanđelja“, rekao je propovjednik.



Nakon mise nadbiskup Devčić i s. Dobroslava zapečatili su lijes s posmrtnim ostatcima Marije Kozulić, pa su okupljeni u najstarijoj riječkoj župnoj crkvi, u kojoj je Marija Kozulić krštena, u procesiji hodali do samostana Družbe, a lijes su nosili katolički skauti i časne sestre. Tamo su, uz blagoslov i molitvu sestre lijes spustile u kameni sarkofag u prostoriji ispred ulaza u samostansku kapelu.

Prostorija je uređena u spomen na službenicu Božju Mariju Krucifiksu Kozulić, utemeljiteljicu Družbe sestara Presvetog Srca Isusova koja je cijeli svoj život posvetila karitativnom radu. Na grobu su ispisane njezine posljednje riječi: „Rado ostavljam zemlju, jer sam izvršila svoje poslanje“.

Danijel Delonga



Prvi dan trodnevnice



U riječkoj župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije, u kojoj je službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić primila sakramente kršćanske inicijacije, a na datum njezina krštenja, u subotu 26. rujna, započeli su Dani Riječke Majke. Prvoga dana trodnevne duhovne pripreme za Dan njezina preminuća bila je pohrana posmrtnih ostataka Službenice Božje. Riječka Majka cijeloga svog života vjerno je služila Bogu i siromašnoj djeci i mladima skrbeći za njihov vjerski odgoj i obrazovanje, i vratila se na mjesto gdje je po svetom krštenju postala Božje dijete. Prije svečanoga misnog slavlja u Veloj crkvi, posmrtni ostaci Riječke Majke bili su u Kući matici Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Donjoj Drenovi, odakle su u 16 sati u pratnji sestara dovezeni do žu-

pne crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije.

Pred crkvom na dočeku bilo je svećenika zajedno s mons. Sanjinom Francetićem, župnikom, mons. dr. Ratko Perić, bogoslovi Teologije u Rijeci koji su pristigli iz Lovrana gdje su bili na duhovnim vježbama i veći broj sestara Presvetog Srca Isusova, novakinje i kandidatice. Nakon svečanog ulaska u crkvu i polaganja na odar ispred glavnog oltara, od 16 sati do sv. mise u 18 sati bila je prilika za





molitvu uz odar Majke Krucifikse, a molitvu i meditaciju na temelju duhovnih misli Riječke Majke predvodila je s. Dobroslava.

Prije početka sv. mise, župnik mons. Sa-njin Francetić pozdravio je nazočne riječima:



„Godine 1852. u ovoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije, dolje pod korom, uz ovu krstionicu, krštena je Marija Krucifiksa Kozulić. Zahvaljujem Bogu na daru te osobe, koja je bila utkana u povijest ovoga grada, ove naše župe. Zahvaljujem sestrama Družbe Presvetog Srca Isusova, koje su se ugradile u povijest naše župe. Zato je naša radost velika jer smo svi mi „na svetost pozvani“. Evo, to znači biti kršćanin. Biti onaj koji živi u ovom vremenu i trudi se živjeti sveto. Neka nam Božja milost doista dadne da možemo ovako još mnogo puta svečano slaviti i častiti posmrtni ostatke svetih kršćana. Inače, ova crkva ima puno relikvija kao što su primjerice ovdje relikvije sv. Marcijana, a mi doista vjerujemo da Bog po njima djeluje milosno. Neka nam doista Majka Marija Krucifiksa Kozulić izmoli novih svetih redovnica, redovnika i napose svećenika i biskupa.“

Potom je okupljene pozdravila vrhovna predstojnica Družbe s. Dobroslava Mlakić, istaknuvši da je ovaj dan „za sestre Presvetog Srca Isusova, ali i za naš grad Rijeku i našu domovinu posebni dan Božjega pohoda, jer će nakon euharistijskoga slavlja biti pohrana posmrtnih ostataka Riječke Majke u predvorju kapele Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci. Riječka Majka vraća se svojoj kući, koju je izgradila za siromašne i u kojoj je utemeljila Družbu, u kojoj je još živo sjećanje na nju i u kojoj je koračala prema vrhuncima svetosti. Tako se zapravo samo sveci vraćaju svojoj kući. Neka dobri Bog i po ovom milosnom danu osnaži naš život i poslanje, ali i sve vjernike i njezine štovatelje te hodočasnike, koji će dolaziti na njezin grob moliti i utjecati joj se u zagovor, kao što to čine vjernici na grobovima Božjih ugodnika, blaženika i svetaca.“

U 18 sati svečano misno slavlje predvodio je riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić, a



propovijedao je fra Mijo Šarčević, OFMCap. Uz mnogobrojne svećenike, suslavio je i mons. Ratko Perić, mostarsko-duvanjski i trebinjsko-mrkanski biskup u miru. Na kraju misnog slavlja posmrtni ostaci Riječke Majke zapečaćeni su i u procesiji se krenulo prema samostanskoj kapeli na Pomeriju, gdje su po-



hranjeni u kameni sarkofag. U procesiji su se izmjenjivali u nošenju lijesa Riječke Majke skauti, sestre i novakinje Družbe Presvetog Srca Isusova, a u kapeli su Majku dočekali njezini brojni štovatelji i vjernici grada Rijeke.

Zoran Maričević



UGLEDNI GOVORNICI

Mons. dr. sc. Ivan Devčić, riječki nadbiskup



„Draga braćo i sestre, prije blagoslova i otpusta, vjerujem da će s. Dobroslava uzeti riječ, no kao duhovni pastir ovoga grada rekao bih i ja koju riječ. Najprije, pitao bih vas, znate li tko je Majku Mariju Krucifiksu Kozulić krstio imenom Riječka Majka? To su bili upravo građani grada Rijeke, jer su prepoznali i cijenili njezinu majčinsku skrb za one najmanje, najpotrebnije, siromašne, beskućnike, a posebno za djecu. Njezin duh nikada nije nestao u ovoj crkvi i ovome gradu, zato su sestre uporno i molile da se njezino tijelo vrati u ovaj grad, u njezinu kuću. Zato zahvaljujem posebno gospodinu prof. Draganu Primorcu, ali i svim znanstvenicima suradnicima, koji su na bilo koji način doprinijeli da njezini posmrtni ostaci dođu natrag u grad Rijeku, i

njezinim kćerima, koje svih ovih godina nose njezinu karizmu i ljubav prema siromasima i beskućnicima, i prema Crkvi, kao što je ona savjesno i odgovorno svojim životom posvjedočila.

Zahvalni smo za sestre Presvetog Srca Isusova, koje postoje zahvaljujući Majci Mariji Krucifiksi Kozulić. Sjećam se jako dobro, još za vrijeme komunizma, kada su dolazile na župe i pomagale svećenicima koji su bili proganjani, kao i većina naroda. Bile su vjeroučiteljice, bile su majke svima potrebnima. Jer one i danas djeluju, ne samo na području Riječke nadbiskupije, nego i u drugim biskupijama, a također su djelovale i u inozemstvu. Radile su neumorno kako bi mogle pomoći svojoj zajednici u Hrvatskoj, u ostvarivanju onoga poslanja i poziva na koji su od početka bile pozvane. U tom smislu postavlja se i nama ovdje okupljenima, kao sinovima i kćerima Crkve pitanje, kakve smo mi majke? Duhovne majke. S druge strane – kakvi smo duhovni oci? Kakvi smo kao svećenici, kao redovnici i redovnice, koliko imamo toga istinski bratskoga, istinski sestrinskoga? Koliko smo svjesni da nam je isti Otac, isti brat – otkupljenik Isus Krist, ista Majka Marija? Ako smo iskreni, draga braćo i sestre, prepoznat ćemo i priznat ćemo, da nam fali toga istinskog bratstva i sestrinstva, i u našoj Crkvi, i u našim obiteljima. Zato nam je dragi Bog danas iskazao veliku milost što nam je donio ovu svetu dušu koja se cijeli svoj život brinula za siromahe, za nemoćne, za slabe. Za riječku mladež ona je bila učiteljica, sama je okupljala djecu i podučavala ih u vjeri. Dozivam nam to u svijest, da se zapitamo jesmo li braća, jesmo li prave sestre koje imaju to majčinsko u sebi? Koliko prihvaćamo križeve? Jesmo li poslušni Riječi Božjoj u srcu? Zato nam je Bog dao Majku Mariju Krucifiksu da nam bude duhovna majka. Neka nam ona bude uzor i pri-

mjer krepasnog života, kako bi drugi prepoznali u nama da smo vjerni Božji službenici i vršitelji zapovijedi ljubavi i mira među svima koje susrećemo.“

Mons. dr. sc. Ratko Perić, mostarsko-duvanjski biskup u miru



„Draga braćo i sestre! Dragi Bog ne da nikome na ovome svijetu da dozna tko je u paklu, a tko je u raju. To je samo njegovo. To je njegov privilegij, njegovo znanje, njegova odluka i njegova božanska volja. Možemo znati tko je u raju, tko se spasio, ako on to kaže. On to kaže na razne načine. Njegov glas je glas naroda. „Vox Dei je Vox populi!“ Mučeništvo, samo po sebi izaziva, ono poziva ljude da dođu na mjesto mučenja, da dođu, primjerice, pomolit se nad Jazovkom, nad Hudom Jamom, ondje gdje su grobovi naših mučenika. Isto vrijedi i za krepasnike, one osobe koje su se za života trudile postići u savršenom stupnju vjeru, ufanje i ljubav te jakost, razboritost, pobožnost i snagu koju dobivaju kako

bi bili što više Božji! I za svaku takvu osobu treba utvrditi istinitost, pa tako i za službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić. Treba utvrditi da su sve ove kreposti bile bogolične i stožerne i da su u nje bile u vrhunskom stupnju. Ali mi možemo doći privatno. Ovako dakle kad čujemo da je ona bila jedna veličanstvena žena, žena žrtve, činila je velika djela, i ono što je u crkvi fra Mijo govorio, da je ona ostvarila 25. Matejevo poglavlje, ostvarila je ono što Krist želi, možemo joj se moliti privatno. Krist želi to za svakoga od nas, bez obzira na to imao ti križ na sebi, ili ne, imao ti kapu na sebi, ili ne, svi smo podvrgnuti pod jedno te isto pravilo – čini dobro bližnjemu na način kako ga najbolje možeš činiti! Čitav njezin život bio je upravo to – da učini dobro bližnjemu – pamti se to! I tko pamti – dođe na nagradu! Ostavi joj cvijeće! Spomeni je se u svojim molitvama! Mi se ne smijemo sada, dok je ona službenica Božja, njoj moliti. Ne možemo je, još sada, spominjati s apostolima, s Gospom, sve dok nije blažena, dok nije sveta. No možemo joj se privatno moliti! Ti možeš privatno doći i reći: Evo, ja bih želio/la neki svoj vlastiti zavjet, izreći neku svoju nakanu, dublju želju, bilo osobnu, bilo obiteljsku, bilo za domovinu! Preporučiti se njoj i njezinu zagovoru! Molim, i ponavljam – privatno. Ti kao osoba. Ne u liturgiji. Ne u svetoj misi. Ne u službenim liturgijskim crkvenim slavljinama i molitvama. Ovako osobno, možeš. Ona je sada naša prijateljica, kojoj možemo doći, iznijeti svoje privatne želje, nakane, i hajdemo moliti je svim srcem, neka nam svima pomogne!“

Prof. dr. sc. Dragan Primorac, pedijatar, genetičar i forenzičar te predsjednik Odbora za međunarodne odnose Američke akademije za forenzičke znanosti

„Draga s. Dobroslava, drage sestre, sveće-



nici, dragi prijatelji vjernici, i svi nazočni. To-liko je godina bilo potrebno da se dogodi današnji dan. Današnji dan nije samo privilegij, on je i obveza – biti ispred zemnih ostataka naše Majke Marije Krucifikse Kozulić. Velika čast i privilegij bilo je sudjelovati u utvrđivanju i identifikaciji identiteta ove svete duše. Koliko ljudi je bilo u poziciji u svom životu da mogu sudjelovati u utvrđivanju tuđe svetosti? Otac nadbiskup dr. Ivan Devčić, koncem prosinca 2011. godine, izdao je dekret kojim je omogućio početak procesa identifikacije mom dragom prijatelju ovdje nazočnom, prof. dr. Alanu Bosnaru, koji me pozvao, i dragog kolegu profesora dr. sc. Mirana Čoklu, znanstvenog savjetnika iz Zagreba, te smo mogli krenuti u postupak. U tim trenucima mi smo imali veliko znanje, imali smo vjeru te iskustvo tijekom trideset godina identificiranja žrtava nakon Domovinskoga rata, svjedočenja istine na jedan poseban način. Rekao bih da je ljubav koju je s. Dobroslava pokazivala tijekom ovih devet godina, kada smo često dolazili i do samoga ruba, a sav naš trud dolazio bi u pitanje, kada smo krenuli put identifikacije (s više od 52 pokopane osobe u zajedničkoj grobnici), da nije bilo molitve

– ne bi svega ovoga bilo. Rekao je sv. Padre Pio: „Molitva je izlivanje našeg srca u Srce Božje“. Cijeli ovaj postupak identifikacije ne bi bio moguć bez dobrih ljudi, mojih dragih prijatelja s moga matičnoga Američkog sveučilišta Penn State University i kolegica s Instituta američke vojske u Washingtonu, University of New Haven. Zapravo, Katolička Crkva pokazala je jednu veliku zrelost.

Koliko je meni poznato, trideset godina rada u svijetu znanosti, ovo je prvi put da se dogodila direktna podudarnost i sinergija znanosti, vjere i duha, u svjedočenju Istine! Kao što je sveti otac papa Ivan Pavao II. govorio onda još u svom dokumentu o vrijednosti odnosa znanosti i vjere „Fides et ratio“. Naime, svi rezultati koji su napravljeni potvrđeni su bili s dvije potpuno neovisne identifikacije. Ono što je najvažnije, rezultati su objavljeni u poznatom znanstvenom časopisu, gdje su napravljene čak tri međunarodne neovisne recenzije. Čini me stoga sretnim, ponosnim, ali i vrlo poniznim, stajati stoga sada na ovom mjestu, svjedočiti istinu, i ponavljati riječi naše Majke Marije Krucifikse Kozulić koja je rekla: „Rado ostavljam zemlju, jer sam ispunila svoje poslanje.“

Ispred nas je mnogo toga što još trebamo napraviti. Otac župnik je govorio o vremenu vezanom za mudrost, poniznost i žrtvu, a sve to su zapravo trendovi koje i mi moramo živjeti ako želimo spoznati istinu. A forenzičari, ovdje nazočni i ja, spoznali smo istinu radeći na samoj granici života i smrti. Istina je vrlo jednostavna. Činiti dobro, ići naprijed, govoriti istinu i Boga u srcu nositi, jer On sve okreće na dobro, onima koji ga ljube. Neka nas zagovor naše Majke Marije Krucifikse sve zajedno prati, čuva nas njezina ljubav, mudrost i dobrota.

Hvala Vam, Oče nadbiskupe, draga sestro Dobroslava, što ste mi dali priliku sudjelovati

u jednom dijelu povijesti, ne samo grada Rijeke i Hrvatske, nego i cijelog svijeta. Jedna je Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Hvala vam.“

Gosp. Zlatko Komadina, župan Primorsko-goranske županije, u svom pismu ovako piše:

„Poštovana vrhovna predstojnice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, cijenjeni Nadbiskupe, poštovane časne, svećenstvo i dragi vjernici, ovo je za sve nas euharistijsko slavlje posebnog ozračja posvećeno pohrani posmrtnih ostataka Riječke Majke i utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova Marije Krucifikse Kozulić.

Svojim djelima, nesebičnim humanitarnim radom, posvećenosti pomaganju djeci, siromašnima još za života prozvana je Riječkom Majkom, a kako smo svi na ovome svijetu ograničenog vremena, osnovala je Družbu koja je nastavila njezino zemaljsko poslanje. Vođena ljubavlju prema Bogu, tu je ljubav nesebično širila ondje gdje je bila najpotrebnija, među djecom, mladima, potrebitima te svima koji su trebali utjehu i snagu za životne izazove.

Zbog sve dobrote koju je pružala i svega što je činila, još za života zaslužila je veliko poštovanje, a njezina duhovna ostavština neka nas svih potiče na širenje dobrote i ljubavi.“



Otkrivena spomen-ploča o pastoralnom djelovanju Riječke Majke



U ponedjeljak 27. rujna u dominikanskoj samostanskoj crkvi svetoga Jeronima proslavljan je drugi dan trodnevne priprave za svetkovinu svetog Jeronima, a ujedno i treći dan trodnevne duhovne priprave uoči obljetnice preminuća službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Svetu misu predslavio je fra Mijo Šarčević, OFMCap. u koncelebraciji s patrom Nikolom Leopoldom Nosom i patrom Iva-

nom Dominikom Iličićem, starješinom samostana.

U snažnoj i dubokoj homiliji predvoditelj misnog slavlja upozorio je na opasnost oholosti i ljudske egoističnosti te potaknuo vjernike na promišljanje o poniznom služenju Bogu po primjeru službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić. Također, ohrabrio ih je rekavši da svatko može postati svet neovisno o težini vlastite naravi. U tom kontekstu istaknuo je za primjer sv. Jeronima koji je postao veliki svetac unatoč svojoj vrlo teškoj naravi.

Nakon svete mise vrhovna predstojnica Družbe i postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić održala je kratko predavanje o pastoralnom djelovanju službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić. Kateheze je održavala u kapeli Bezgrješne u nekoć augustinskom, a sada dominikanskom samostanu u Rijeci, u vremenskom razdoblju prije nego je Riječka



Majka osnovala Družbu sestara Presvetoga Srca Isusova. Izdvojila je na osobit način njezin katehetski rad s mladima.

Nakon mise i predavanja, u kapeli Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije održan je svečani čin otkrivanja spomen-ploče o pastoralnom djelovanju Riječke Majke u tome prostoru. Kao uvod u taj svečani čin riječki vjeroučitelji su pripremili prigodan duhovno-meditativni program i otpjevali

nekoliko duhovnih pjesama. Ploču su otkrili s. Dobroslava Mlakić i pater Ivan Dominik Iličić koji je i blagoslovio ploču. Ovaj radostan skup završio je zajedničkim pjevanjem pjesme *Krist na žalu* koju je najavio pater Ivan Dominik Iličić rekavši pritom da i nas Gospodin poziva ili na velika djela ili na mala djela učinjena s velikom ljubavlju.

Helena Anušić



130. obljetnica pastoralnog djelovanja Marije Kozulić u Rijeci

Dok se u crkvi sv. Jeronima održava duhovna priprema za blagdan sv. Jeronima, ujedno smo danas ovdje u drugom danu duhovne pripreme za Dan preminuća službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice naše Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Večeras ću vam govoriti o njezinu petogodišnjem pastoralnom djelovanju ovdje u kapeli Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, od 1890. do 1895. godine.

Sv. Jeronim je prije 1600 godina preveo Bibliju na narodni, tada latinski jezik, dakle znanstvenim je marom i trudom približio riječ Božju narodu Božjemu, da bi je kršćani mogli čitati i razabirati Božju poruku. A Marija Kozulić kao aktivna katolička laikinja, članica franjevačke trećoredske Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, u ovom je bivšem augustinskom samostanu, konkretno u kapeli Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, prije 130. godina, živom riječju naviještala i prenosila poruku Biblije djeci, mladima, ali i odraslima i učila ih o osnovnim kršćanskim istinama. Zapravo s javnom vjerskom poukom djece i mladeži započela je ovdje 24. kolovoza 1890. godine.

Marija Kozulić - Riječka Majka sav je svoj život posvetila vjerskom i moralnom odgoju i obrazovanju djece i mladeži, karitativno-socijalnom radu i gradnji karitativnih ustanova. Veći dio svoga života apostolski je djelovala kao zauzeta katolička laikinja, a u drugom životnom razdoblju kao redovnica i utemeljiteljica. Godine 1895. u Rijeci je izgradila Zavod Presvetog Srca Isusova za siromašnu djecu i mladež, a 1899. utemeljila je Družbu Presvetog Srca Isusova, čija je svrha odgoj i obrazo-



vanje djece i mladeži. Odjenula je redovničko odijelo i položila redovničke zavjete 1904. godine uzevši ime Krucifiksa (Raspeta). Najveći dio svoga života živjela je i djelovala u Rijeci, gdje je i preminula na glasu svetosti 29. rujna 1922., i za nju se vodi postupak za proglašenje blaženom i svetom.

Biblijski rečeno, ona je bila ona „vrsna žena“ (Izr 31, 10), koja je nadvisila mnoge žene svoga vremena, ne svojim bogatstvom ili zlatom, nego mudrošću od Boga darovanom.

Njezino geslo bilo je: „Utažiti žeđ raspetom Kristu“, jer su temelj njezina apostolskog poslanja evanđeoske riječi: „Što god učiniste jednome od ove moje braće, meni učiniste!“ U svom životu odjelotvorila je evanđelje: gladne je hranila, gole odijevala, neukima obrazovanje pružala... (usp. Mt 25, 35-40)! U mladenačkim godinama donijela je dvije životne odluke: „Služit ću Gospodinu uvijek, služiti ću mu u siromašnim“ i „Slijediti ću Isusa i na Kalvariji“.

AKTIVNA KATOLIČKA LAIKINJA U RIJECI

U temelju sveukupnog pastoralnog i karitativnog djelovanja Majke Marije Krucifikse Kozulić njezina je trajna briga bila kateheza - vjerska pouka djece i mladeži, osobito siromašne. Marija Kozulić cijeli svoj život bila je prenositeljica vjere katehezom ili vjerskom poukom djece, mladeži, ali i odraslih osoba, i na taj način sudjelovala je u evangelizacijskom poslanju Crkve. Nazivi koje ona koristi u svom evangelizacijskom poslanju su: *catechesi*, *l'istruzione religiosa* i *dottrina cristiana* – kateheza, vjerska pouka i kršćanski nauk. (Napominjem da je u Italiji trajno bila u uporabi riječ *kateheza*, dok se u Hrvatskoj taj termin u nekom razdoblju izgubio, a ponovno je vraćen poslije Koncila).

Katolički vjeronauk u školama krajem XIX. stoljeća obuhvaćao je mali broj djece jer je i školska izobrazba obuhvaćala malobrojne, a razlozi su bili teške socijalne prilike.

Marija Kozulić najprije je deset godina vrlo aktivno pastoralno i karitativno djelovala u Trstu, kao franjevačka trećoredica Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, koju je osnovao franjevac kapucin fra Arkandeo iz Camerina 1879. godine. Nakon desetgodišnjega apostolskog djelovanja u Trstu, 1889. godine vratila se u svoj rodni grad Rijeku, a fra Arkandeo, kao utemeljitelj Udruge, imenovao ju je ravnateljicom riječkoga ogranka. U Rijeci je nastavila apostolski djelovati, a jednu cijelu godinu tražila je prostor gdje bi mogla okupljati djecu, osobito siromašnu, koja u to vrijeme nisu bila obuhvaćena ni školskom izobrazbom ni vjeronaukom. Tako je u Rijeci najprije započela pastoralno djelovati u jednoj zapravo eminentnoj formi laičkog apostolata, ponizno i gotovo kao u apostolsko doba, u svojoj obitelji, po obiteljima u gradu i perife-



riji grada, kod otaca kapucina, ovdje u kapeli Bezgrješne Djevice Marije i konačno je dobila potporu vlč. Kajetana Bedinija (1890.-1897.), riječkoga župnika Uznesenja Blažene Djevice Marije, tada jedine riječke župe, kao što to i dolikuje katehistima, jer župa je „privilegirano mjesto kateheze“ (CT 67).

Sjetimo se riječi pape Franje, koji govori o „Crkvi izlaska“ u svom dokumentu *Evangelii gaudium – Radost Evanđelja*. Upravo tako je i Majka išla ususret drugima, djeci i mladima, tražila ih i okupljala na vjersku pouku. Marija Kozulić u pismu svojoj sestri ovako izražava svoj apostolski i misionarski zanos: *Ti znaš na kakvu uzvišenu zadaću smo pozvane. Ništa manje nego da budemo apostole Isusa Krista...* Marijin je zapravo cilj bio sve poučiti u vjeri, odnosno: *Sve privesti Kristu*. A to je i temelj i cilj svake autentične kateheze (CT 5).

Fra Arkandeo je iz Trsta imenovao i ravnatelje ili duhovne asistente riječkoga ogranka Udruge u Rijeci. A kapucin fra Carlo iz Pordenonea, zauzeo se kod rektora crkve sv. Jeronima i riječkoga župnika Kajetana Bedinija da Marija sa svojim suradnicama izađe iz skrovitosti u kojoj je poučavala u vjeri djecu i preseli se u kapelu Bezgrješnog začeca pri crkvi sv. Jeronima. Stoga i sama Marija veli: „Tako smo dobile tu milost da možemo održavati javnu pouku djece; utoliko nas je koštalo, jer su postojali otpori po tom pitanju, koje se, zahvaljujući Božanskom Srcu, prebrodilo; i dana 24. kolovoza godine 1890., u kojem se slavilo ljubljeno Marijino Srce, primile smo veliku utjehu ući po prvi put s otprilike 30 djevojčica u kapelu Bezgrješne, u crkvi sv. Jeronima.“ Cilj kateheze koju je provodila Marija Kozulić sa svojim suradnicama bio je priprava djece i odraslih za svete sakramente, a pojedinačno je pripremala i odrasle za sakrament svetoga krštenja i krizme.

No, ipak, o kakvoj se katehezi radilo kod Marije Kozulić? Kao snažna karizmatična osoba duboke molitve i kontemplacije te dnevne adoracije, ona je djecu i mladež ne samo sustavno poučavala u vjeri nego ih je duhovno vodila i pratila svjedočanstvom života te vlastitim iskustvom vjere.

Na godišnjicu djelovanja svoga pastoralnog rada u Rijeci, piše: „Na dan našega početka Udruge u Rijeci bile smo vrlo zadovoljne kada smo doživjele da je 29 djevojčica primilo prvu sv. pričest. Neka nas blagoslovi Božansko Srce Isusovo, i neka milosrdno umnoži ovaj naš mali početak.“¹

Godine 1891. dvaput je održano slavlje prve sv. pričesti (u travnju i kolovozu) kojoj je pristupilo 40 djevojčica, 25 odraslih pristupi-

lo je sv. ispovjedi, a deset je primilo sv. potvrdu.² O toj njezinoj radosti svjedoči njezin zapis: „Sve zahvaljujemo Bogu, Blaženoj Djevici Mariji i sv. Josipu za njegovu veliku pomoć; Bog želi blagosloviti malo sjeme, da može uzrasti jednog dana u snažno stablo. Živjelo Presveto Srce Isusovo!“³ Marija Kozulić živjela je životom duha koji je izvirao iz Srca Krista Spasitelja, odlazila je i k bolesnoj djeci u obiteljima i pripremala ih za svete sakramente⁴, a siromašnoj je djeci pribavljala odjeću, šivala haljinice i velove za slavlja sakramenta.

U siječnju 1892. godine na vjersku je pouku u kapelu Bezgrješne Djevice Marije dolazilo 120 djevojčica. Isti mjesec Marija je zabilježila da je providila Male priručnike kršćanskog nauka za 100 djece.

U srpnju 1893. godine Marija i njezine suradnice imaju 170 djevojčica i djevojaka na vjerskoj pouci. Istodobno ona sa sestrama odvojeno drži vjeronauk i posebnu pripremu za djevojke koje žele stupiti u Udrugu.⁵ Uz vjersku pouku, Marija redovito moli s djecom, ali i s odraslima: krunicu, prema prilikama dana, jutarnju i večernju molitvu, obavlja adoraciju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom i hodočasti često s djecom Gospi Trsatskoj, gdje opet svi pristupe sv. ispovjedi, itd. (Pismo Marije Kozulić, 18. IX. 1893.)

U rujnu 1894. godine Marija je zapisala: „Evo nas na kraju pete godine našega rada u Rijeci. Malo je učinjeno, ali ljubljeno Srce Isusovo blagoslivlja također ovo malo, i neka nas nanovo pokrene i sve više zapali svojom svetom ljubavlju, da se ništa ne štedimo za njega, možemo činiti i učiniti velike stvari na njegovu slavu i spasenje duša.“⁶

Marija Kozulić okupljajući djecu na vjer-

2 Usp. *Isto*, str. 30.

3 *Riassunto* 1889. str. 24-25.

4 Usp. *Isto*, str. 31.

5 Usp. *Isto*, str. 70.

6 *Riassunto* 1894., str. 23-24.

1 *Isto*, str. 13.



sku pouku u Rijeci, otkrila je u kakvim su socijalnim prilikama ili neprilikama ta djeca živjela, siromašno odjevena i bosa, i to je pokrenulo njezino srce na izgradnju Zavoda Presvetog Srca Isusova na Pomeriju.

I napokon, godine 1895. Marija Kozulić će „nakon mnogih lutanja“ stalno mjesto vjerske pouke naći u kapeli Presvetog Srca Isusova u vlastitom Zavodu na Pomeriju u Rijeci, koji je izgradila za siromašnu i napuštenu djecu i siročad, gdje će i riječki župnik Bedini predvoditi slavlja svetih sakramenta za djecu, ali i za krštenja odraslih, koje je Marija pripremala.

Na kraju, još jednom želim istaknuti da nam papa Franjo u svojoj enciklici *Evangelii gaudium* – *Radost Evanđelja* govori o „Crkvi izlaska“ i poziva nas na „novi misionarski ‘izlazak’ te da svaki kršćanin i svaka zajednica moraju raspoznati put koji im Gospodin pokazuje, ali od svih nas traži se da prihvatimo ovaj poziv: izaći iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na periferije koje trebaju sve-

tlo evanđelja“ (EG 20).

Iz ovoga kratkog izlaganja kronike pastoralnoga rada Marije Kozulić razaznaje se ne samo njezin jasan misionarski polet nego izlazak i na periferije, i riječ je o obiteljskoj – kućnoj katehezi. Drugo, ovdje Mariju Kozulić vidimo kao preteču II. vatikanskog koncila, po njezinu laičkom apostolskom angažmanu u Crkvi i svijetu, i treće (iako se nisam bavila poviješću kateheze na ovim prostorima), držim da je ona prethodnica današnjih angažiranih vjernika laika, suvremenih kateheta, na polju katehizacije u našoj mjesnoj riječkoj Crkvi te da i danas, nakon gotovo 100 godina poslije njezine blažene smrti, mnogi imaju što naučiti od nje, a također današnji vjeroučitelji/ice sigurno u njoj mogu naći uzor i nadahnuće jer je i danas poput nje potrebno djelovati istom revnošću, apostolskim ili misionarskim zanosom.

s. Dobroslava

Molitva i pjesma vjeroučitelja

U programu drugoga dana trodnevnice, nakon sv. mise, sudjelovali su svojom molitvom i pjesmom vjeroučitelji Riječke nadbiskupije: Natalija Brusić Botić, Diana Negovetić, Maja Šimičić Roksandić i Dario Perković. Program su vodili Maja i Boris Barbarić, koji su sve nazočne vjernike pozvali u kapelu Bezgrješne Djevice Marije, a Natalija Brusić Botić otpjevala je pjesmu *Ave Maria*.

Na kraju izlaganja s. Dobroslave, Maja i Boris su rekli:

„Hvala Vam, draga naša časna Dobroslava, na detaljnom uvidu u pastoralni rad naše Majke Krucifikse s dječicom našega grada. Sve vas sada pozivamo da se u kratkoj procesiji uputimo prema čuvenoj kapeli Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, u kojoj je Riječka Majka držala djeci vjersku pouku. Moći ćemo ići odavde do oltara, kroz prostor sakristije, pa do kapele, gdje ćemo uz molitvu i pjesmu riječkih vjeroučitelja otkriti spo-

men-ploču, koju će potom blagosloviti naš fra Ivan Dominik.“

Svi zajedno zapjevat ćemo pjesmu: *Gospodine, pomози nam da Te više ljubimo...*

Ostavivši iza sebe, neizbrisiv trag svetosti, molimo te, Gospodine, da po njezinu zagovoru i mi postanemo i ostanemo ulične svjetiljke ovoga grada. *Gospodine, pomози nam da Te više ljubimo...*

Gospodine, večeras Ti na osobit način zahvaljujemo na redovničkoj zajednici sestara Presvetog Srca Isusova, koju je utemeljila Marija Krucifiksa Kozulić. Neka njezin zagovor prati svaku sestru, koja se odazvala pozivu Tvoga Presvetog Srca, da ustraje na ovom putu i postane centrala milosti. Za sve one koji žedaju za Tobom i Tebe traže. *Gospodine, pomози nam da Te više ljubimo...*

Gospodine, u rane Tvoga Presvetog Srca stavljamo sebe i sve članove ove Tvoje Družbe. Molimo Te da po zagovoru naše Riječke Majke svojom predragocjenom krvlju, posve-





tiš sve prostore u kojima živimo i radimo. Sve ljude s kojima se susrećemo. Sva prijevozna sredstva kojima se služimo. Sve izvore dohotka i sva materijalna sredstva koja su nam od Boga namijenjena, i koja već postoje. *Gospodine, pomози nam da Te više ljubimo...*

Marija Krucifiksa Kozulić upravo je na ovome mjestu imala vjersku pouku za mlade

našega grada, i to u vremenima i okolnostima koji joj nisu bili skloni. Molimo Te za sve nas vjeroučitelje, da po njezinu zagovoru, hrabro i odvažno, bez obzira na okolnosti, naviještamo Božje kraljevstvo, ne samo riječima već i primjerom, cijeloga svog života. *Gospodine, pomози nam da Te više ljubimo...*

Maja i Boris Barbarić



Treći dan trodnevnice

Treći dan trodnevnice održan je 28. rujna u kapeli Presvetog Srca Isusova na Pomeriju, a propovjednik fra Mijo Šarčević osvrnuo se posebno na evanđeoski ulomak iz Matejeva evanđelja, gdje je Isus u središte naše pozornosti stavio lik malenoga djeteta i rekao da i mi moramo postati kao djeca želimo li ući u kraljevstvo Božje. Moramo biti kao djeca koja ne vide zlo u sebi i drugima, koja ne planiraju činiti nekome nešto nažao, a često činimo kao odrasli ljudi, zbog svojih slabosti i grijeha. Teško je biti malen jer „u čovjeku je oholost otkad je đavao zaveo prvoga muža i prvu ženu, Adama i Evu, u liku zmije ih naveo na sumnju i rekao im ‘ne, nije to istina - uzmite taj plod, postat ćete kao bogovi’. I do dana današnjega, ako ćemo potpuno iskreni biti prema sebi, često tako činimo! U oholosti zapravo leži cijeli problem. Ona je u čovjekovoj naravi, stoga se



čovjek mora stalno boriti. Život je kao jedan vir. Onoga koji niječe đavla, đavao može strolati dolje. Đavao postoji.

Dobro znate što katkad činimo zbog čiste



zlobe, zavisti, klevete. Baš tu nas Isus poziva da danas malo bolje razmotrimo zašto je tako teško biti ponizan i malen. Milijuni ljudi današnjice oboljeli su od oholosti. Nema veće bolesti od oholosti. Posebno ako si negdje na poziciji, ili u hijerarhiji, pa nakon nekoga vremena i padneš“, rekao je propovjednik i postavio.

„Znate li što je najveća poteškoća u životu, što je naš problem? Naš ego. Samo mala iskrica je dovoljna i on poludi. I nema nas više. I onda krenu nevolje. To je žalosno. A uvijek smo odgovorni jedni za druge. Oni koji su izvan Crkve, nisu ni za što krivi, jer oni nisu ni vidjeli ni čuli ovu riječ Božju, niti znaju za nju! I oni nisu pred Bogom odgovorni. Ti i ja, koji smo ovdje čuli Božju riječ, mi smo odgovorni pred Bogom ako ne živimo kršćanski. Jesmo li i mi poput učenika koji su, vidimo, zarobili Isusa. Zarobili ga za sebe. Ti si naš! I vidimo da ne daju da se Isus igdje više slavi. Samo s njima i po njima. Moramo dopustiti da Isus dođe svima, ne samo po meni i po tebi, nego i po drugima. Dijete je bezazleno. Dijete trči, nema nikakve zadržke, trči da te zagrlji. Iskreno je. Mi se pozdravljamo. I u crkvi često kad pružamo ruku, kažemo ‘Mir vama.’ To je jako važan znak. Vama može biti

malo i smiješno, možete se i čuditi, ali mi u samostanu smo kao jedna obitelj. I normalno je da se i posvađamo, da ne razgovaramo, dan i pol, evo i toga ima. No kad dođe sveta misa, najteže je pružiti taj mir. Pogledati čovjeku u oči. I zato je taj mir po meni jako, jako važan. Jer kad pružiš ruku, ti moraš čovjeka pogledati u oči. I tu se rađa oproštenje. Dok god ne oprostiš, držiš čovjeka u ropstvu. A kad otvoriš ruku, ti možeš dati i primiti. Važno je ponovno postati poput bezazlena djeteta. To smo na krštenju postali. Maleni i ponizni. Ma što god činiš, činiš zato što ti je Bog dao. Nisam ja ništa svojom snagom postigao i smogao svojom moći! Dok sam studirao, kip sv. Leopolda kod mene bio je izlizan, a sad je na njemu prašina. To su neke stvari koje postoje i moramo se boriti svaki dan da budemo ponizni Kristovi učenici koji će svjedočiti Kristovu ljubav.“

Zatim je fra Mijo govorio o našoj Riječkoj Majci, Mariji Krucifiksi, koja se cijeli svoj život borila za djecu, predavala vjeronauk i nastojala da postanu pravi Kristovi učenici. To je jako važna karizma. Treba imati strpljenja i ljubavi za malene. I danas su potrebni ljudi koji će odgajati i boriti se za Božje kraljevstvo. Nisu drugi odgovorni, ti i ja smo odgovorni

da se danas Isus proslavi! Sv. Jeronim je bio posebne naravi, ali Bog se proslavio po njemu. I mi imamo svoju narav, ali zato se moramo boriti da postanemo poput djece, jednostavni i maleni. „Mi se često borimo za ovo ili ono što bismo trebali imati, a jedini cilj našega života je postići kraljevstvo Božje. Zato molimo zagovor sv. Jeronima i službenice Božje Majke Krucifikse - Riječke Majke - da budemo poslušni Božjem glasu i ostvarimo njegov poziv. Širimo tu Božju ljubav među našom braćom i sestrama, da se Gospodin proslavi i u našem životu“, završio je fra Mijo.



🔥

Iz Doma uoči Krucifiksina



Trećeg dana trodnevnice uoči spomendana blaženog preminuća službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, 28. rujna 2020., učenice našeg Doma, u pratnji odgojiteljice Katarine i ravnateljice s. Martine, sudjelovale su na misnom slavlju u crkvi sv. Jeronima. Predslavitelj je bio fra Mijo Šarčević, OFMCap. u koncelebraciji s fr. Nikolom Leopoldom Nosom i fr. Ivanom Domini-

kom Iličićem, starješinom samostana.

Naše glazbenice i članice dramske skupine svojim su pjevanjem i čitanjem Božje riječi dodatno uveličale sv. misu. Nakon liturgijskog slavlja, uslijedio je prigodni program tijekom kojeg se nazočnima obratila s. Dobroslava Mlakić, održavši kratko predavanje o katehetskom radu Riječke Majke s mladima.

Nakon predavanja, u kapeli Bezgrješnog

začeca Blažene Djevice Marije održan je svečani čin otkrivanja spomen-ploče o njezinu pastoralnom djelovanju u tome prostoru. Na kraju večeri nastavili smo se družiti u zajedničkoj ljubavi uz poslastice naših domskih kuharica.

Završile bismo mišlju Riječke Majke: „O ljubavi, istinita školo, uzmi moje, a daj mi svoje Srce!“

*Nickoll V., i Melani M.,
2. r. Građevinske tehničke škole Rijeka*



Riječka Majka primjer je Božje ljubavi



Svečanim euharistijskim slavljem u vrtu samostana Družbe Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci u utorak 29. rujna obilježen je Dan Riječke Majke, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić. Misno slavlje predvodio je varaždinski biskup mons. Bože Radoš, a pozdravnu riječ na početku uputila vrhovna predstojnica Družbe i postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić.

U propovijedi nadahnutoj blagdanom svetih Mihaela, Gabrijela i Rafaela, a koji se obilježava 29. rujna, biskup Radoš je poručio da je danas možda čudno govoriti o anđelima, no isti nam ukazuju na Božju prisutnost

među nama i da nebo nije zatvoreno za čovjeka. Dokaz tome je Riječka Majka koja je svoj život podredila potrebitima i primjer je Božje ljubavi prema svakome. U slikovitom osvrtu na pročitani evanđeoski tekst (Iv 1, 47-51) o susretu Natanaela s Isusom, te 'anđelima Božjim gdje uzlaze i silaze nad Sina Čovječjega', pojasnio je kako je riječ o nebu i zemlji koji su 'ljestvama' povezani i koje nama poručuju da nismo sami i da je Bog uvijek uz nas. Bog nam daje 'ljestve' – Isusa i njegov križ koji nas povezuje s nebom. One su ključ spasenja i povezanosti Boga i čovjeka. Marija Krucifiksa je osjetila tu povezanost neba i zemlje. Njezino



ime 'Marija' duboko je povezano s Isusovom Majkom Marijom, a nije slučajno i to što je odabrala ime 'Raspeta' – Krucifiksa. Ona je imala srce za Boga, ali i srce koje je kucalo za sve ljubavlj Kristovom, kazao je varaždinski biskup. Zaključujući propovijed potaknuo je sestre na nasljedovanje utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, te da po uzoru na Riječku Majku imaju srce za Boga i svakoga u potrebi.

Helena Anušić



Spomen preminuća Majke Krucifikse u Slatini



stijsko klanjanje i svečana sveta misa upriličeni su u župnoj crkvi sv. Josipa.

Za trodnevnicu, sestre su ispred oltara u župnoj crkvi postavile sliku Majke Krucifikse i simbole poznate izreke Majke Utemeljiteljice: *Jaslice, Križ, Euharistija - tri čuda ljubavi*. Zbog trenutne situacije koronavirusa cjelodnevno klanjanje održano je u župnoj crkvi. Vjernici su se izmjenjivali u klanjanju pred Presvetim. Učenici OŠ Josipa Kozarca dolazili su na klanjanje u pratnji svojih vjeroučiteljica, a s. Nives im je predstavila veličinu svetog života Majke Krucifikse, ali i aktualnost njezine karizme u naše vrijeme. Vjernici koji su sudjelovali na trodnevnicu mogli su uzeti izreke Majke Krucifikse ponuđene kao poticaj za nasljedovanje Isusa po uzoru službenice Božje Majke Marije Krucifikse.

Svečano misno slavlje na sâm dan preminuća Majke Krucifikse predvodio je i propovijedao župnik Župe sv. Josipa vlč. Dragan Hrgić, a koncelebrirao je vlč. Nikola Jušić, župnik Župe bl. Ivana Merza. Propovjednik je podsjetio da „molimo za proglašenje blaženom Marije Krucifikse Kozulić, ali molimo i

Župi sv. Josipa u Slatini godinama se svečano obilježava Dan spomena preminuća službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Ove godine pripremali smo se trodnevnicom na kojoj su u velikom broju sudjelovali vjernici slatinskih župa sv. Josipa i bl. Ivana Merza. Pored toga, svakog 29. u mjesecu, kao spomen na datum njezine smrti, sestre u samostanskoj kapelici obavljaju cjelodnevno euharistijsko klanjanje koje završavaju sa svetom misom, a pridružuju se i vjernici. Ove godine trodnevnicu, euhari-

za njezin zagovor da usmjeri naše korake prema onim idealima za koje je ona živjela, jer sveti i veliki ljudi nisu nam postavljeni samo da u njih gledamo, nego da ih i nasljedujemo. A mi bismo trebali, ovdje u Slatini, itekako nasljedovati ideale za koje je živjela službenica Božja Majka Marija Krucifiksa koju možda, najljepše nazivaju njezini sugrađani - Riječka Majka, ona koja je bila majka tolikima koji rođenu majku nisu upoznali.“ Na kraju mise izmolili smo molitvu za proglašenje blaženom službenice Božje Majku Marije Krucifikse Kozulić koju i inače molimo svaku večer iza zajedničke sv. krunice.

Zahvalni smo župniku vlč. Draganu Hrgiću što nam pomaže da vjernici bolje upoznaju



lik i djelo naše Utemeljiteljice. Vjerujemo da će naše molitve biti uslišane i da ćemo ubrzo Majku Krucifiksu častiti kao blaženicu.

Sestre iz Slatine

Svetost malenih nadahnjuje



Na spomendan Riječke Majke, 29. listopada 2020. godine, predvoditelj misnoga slavlja vlč. Marko Gregić, kancelar Riječke nadbiskupije, podsjetio nas je kako smo nedavno bili svjedoci milosnog događaja prijenosa posmrtnih ostataka službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, koji su vraćeni ondje gdje i trebaju biti - u kapeli Presvetog Srca Isusova na Pomeriju.

Istaknuo je da u vrijeme kada je Majka Marija Krucifiksa počela djelovati, nije bio osviješten socijalni vid zaštite djece i mladeži kao danas, nego su mnogi bili na vjetrometini i napušteni te prepušteni na milost ili nemilost svojih sugrađana, koji su im pokušavali dati potrebno za zemaljski život, egzistenciju, ali nedostajala im je prava ljubav koju im nisu mogli nadoknaditi.

Samo ime Riječka Majka, kako su je nazivali njezini sugrađani za života, mnogo nam govori o njezinu odnosu prema braći i sestrama koji su je okruživali. „Jedan od glavnih ideala zbog kojega je ona činila silna djela ljubavi i milosrđa upravo je majčinska ljubav, ljubav ukorijenjena u Bogu, koja joj je bila potrebna u njezinu djelovanju. Odakle Riječkoj Majci onolika snaga za djelovanje? Sigurno u ono vrijeme nije bilo lako priskrbiti za život i rast potrebitih sva ta neophodna sredstva. Upravo kad je utemeljila Družbu sestara Presvetog Srca Isusova crpila je snagu iz Presvetog Srca

Isusova. Tu i mi možemo naći snagu za djelovanje u svijetu, snagu kako bismo mogli prihvaćati svoj križ i nositi ljubav potrebnima. I danas ima mnogo duša kojima je potrebno za život ono zemaljsko, poput osnovnih namirnica, ali prije svega im je potrebna majčinska ljubav, ona ljubav kojom trebamo pokazati da nam je stalo do njih i da imamo razumijevanje za stanje u kojem se oni nalaze“, rekao je vlč. Marko.

Razmišljajući o životu svetaca rekao je kako su sveci njegovali prisan odnos s Bogom i upravo u tom odnosu pronalazili nadahnuća za svoje djelovanje. I Službenica Božja, oko koje se okupljamo i kojoj se utječemo u zagovor kako bismo izmolili čudo, bila je odana Gospodinu i sve svoje povjerenje polagala je u njega. Gledajući u Kristovo Srce pronalazila

je načine kako pomoći drugima.

Jednom prilikom papa Franjo istaknuo je kako ima mnogo onih koji su živjeli na periferijama društva darujući svoj život drugima. Bili su sveci već za života, iako možda mnogi od njih nikad neće biti službeno proglašeni svecima. Gospodinu to sigurno nije toliko važno. Ono što on želi je čovjekovo srce koje mu pripada. Mnogo je „malih“ svetaca za koje nismo nikad čuli, a djelovali su u svojim sredinama, služeći u poniznosti i ljubavi svo- me bližnjemu. I mi bismo trebali tako živjeti i širiti ljubav Presvetog Srca Isusova svima s kojima živimo. „Neka nam primjer Riječke Majke, njezin život i djela, budu poticaj u našem životu, a ona neka bude proglašena i blaženom i svetom, pa molimo iz sveg srca na tu nakanu“, zaključio je vlč. Marko.



S Utemeljiteljicom kroz došašće

Prvom nedjeljom došašća započeli smo svoj molitveni hod prema Božiću - događaju koji je obilježio povijest ljudskog roda. Nakon Isusova rođenja, ništa više nije isto. Božja Mudrost pritekla je u pomoć ljudskoj nemoći.

Zbog postroženih epidemioloških mjera, bile smo spriječene u našoj samostanskoj kapeli ovog 29. u mjesecu organizirati cjelodnevno klanjanje, kako je to bilo prošlih godina i mjeseci.

Od 29. rujna župna crkva sv. Josipa u Sladini postala je mjesto gdje svakog 29. u mjesecu, u molitvi i cjelodnevnom klanjanju, zahvaljujemo za dar svetoga života službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, i gdje osobno i zajednički molimo za njezino proglašenje blaženom i svetom. Tako je 29. studenoga 2020. godine cijela župna zajednica molila za zagovor službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić u svojim osobnim i zajedničkim



potrebama. Zajedničko klanjanje predvodio je župnik vlč. Dragan Hrgić i podijelio svečani euharistijski blagoslov.

Želja je nas sestara da vjernici što više upoznaju veličinu i svetost naše Utemeljiteljice. Njezine misli i izreke nastojimo približiti svima s kojima se redovito susrećemo. Kroz ovo došašće misao vodilja nam je izreka Majke Krucifikse: „Poklonite jedan čas Gospodinu koji vlada s prijestolja oltara.“

s. Nives Stubičar

Proslava svetkovine Svete Obitelji na Pećinama

Župljani župe Svete Obitelji na Pećinama u nedjelju 29. prosinca 2019. godine ispunili su kapelu prigodom proslave svoje župne svetkovine. Ovogodišnje svečano euharistijsko slavlje predvodio je povjerenik za mlade Riječke nadbiskupije vlč. Josip Pende.

U pozdravnom govoru župnik vlč. Vjekoslav Kovač je na tragu božićne poruke nadbiskupa Ivana Devčića istaknuo doprinos najmanje gradske župe u kulturi prihvaćanja i uključivanja mnogih osoba, bilo župljana vjernika, ili pak onih udaljenih od ljubavi Božje, u aktivni život župe, bilo kroz tradicionalni pastoral ili kroz pastoral manjih zajednica i crkvenih pokreta.

Posebice je zahvalio zajednicama Neokatolumenskog puta koje su proteklih 25 godina dale veliki duhovni i materijalni doprinos župnome pastoralu i bile na raspolaganju u evangelizaciji, Caritasu te drugim oblicima služenja i pomoći pojedinim župnicima. Župnik je uime župljana zahvalio na nebeskom zagovoru Svete Obitelji s obzirom na obiteljsku atmosferu koju se može doživjeti na nedjeljnim euharistijama koje hrane vjeru u djeci i roditeljima. Izvanjska uređenost dvorišta župne kuće, kao i urešenost kapele i jaslica u ove blagdanske dane također govori o živoj Crkvi koji Duh Božji gradi među župljanima. Svakako, župljani iščekuju i početak realizacije projekta izgradnje nove župne crkve za čije ostvarenje svakodnevno mole i prikupljaju novac.

Kao svijetli primjer inkulturacije vjere i ponos župe na Pećinama istaknuta je i službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić koja je sa sestrama Presvetog Srca Isusova ostavi-



la neizbrisivi trag u karitativno-pedagoškom radu, te je u memoriji grada sve do danas zapamćena kao „Riječka Majka“. Njoj u čast postavljena je spomen-ploča uz cestu kraj rodne kuće i OŠ Pećine, a njezino ime nosi i riječki Hospicij palijativne skrbi, te joj u zagovor preporučamo djecu i učitelje OŠ Pećine, kao i sve bolesne i najpotrebitije naše župe, zaključio je župnik vlč. Kovač.

U propovijedi je vlč. Pende, polazeći od Pavlove poslanice Kološanima, uputio na svezu savršenstva, a to je ljubav Božja, koja je jača od svake druge interesne veze i ljudskih odnosa koji su često kratkotrajni, opterećeni grijehom i koristoljubljem. Bog nas po primjeru i zagovoru Svete Obitelji, koja je slika Crkve, stavlja u odnos savršene ljubavi koja izvire iz Presvetog Trojstva. Josip, Marija i Isus i u nevolji puštaju da ih vodi Gospodin, kušajući da savršena ljubav pobjeđuje strah pred neizvjesnim situacijama života i da je Bog u svemu prisutan u njihovoj povijesti. Dapače, svjesni su da se proroštva Izraela ostvaruju kroz nevolje koje im je proći, te pred neprijateljstvom Heroda i ravnodušnošću svijeta svoje pouzdanje do kraja stavljaju u Gospodi-



na. Propovjednik je istaknuo važnost molitve u obitelji koja je Crkva u malom, ali i Kristova zaručnica koja sluša glas Zaručnikov i povezana je s njime u savršenoj ljubavi. Ohrabrio je vjernike da se ne boje prepustiti Božjemu planu i biti oni koji će današnjem svijetu očistovati „svezu savršenstva“.

Nakon mise prvopričesnici i djeca župe upriličili su prigodni program kroz pjesmu, sviranje i igrokaz posvećen Svetoj Obitelji, na radost župljana.



Posjet Riječkoj Majci



Dana 30. siječnja 2020. godine posjetili smo kuću Riječke Majke – službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić na Pomeriju. Nas nekoliko razreda iz OŠ Kozala nikada nismo bili u tom samostanu i pomalo smo bili znatiželjni kamo idemo. Otvorila nam je vrata i dočekala nas nasmijana s. Dobroslava. Njezin osmijeh mnogo nam je govorio. Svima nam je pružila stisak ruke i

svatko od nas se predstavio. Odmah smo išli u kapelu samostana.

Kapela je bila ukrašena lijepim cvijećem, a predivan kip Srca Isusova i pogled Isusa koji širi ruke, nešto je neopisivo lijepo. U tišini smo se kratko pomolili i zatim nam je s. Dobroslava govorila o životu i djelovanju Riječke Majke. Iznenadila me je njezina ljubav prema siromašnoj djeci. Zasigurno nije bilo lako od-

važiti se na ovaj životni put, s obzirom na to da je Marija Krucifiksa Kozulić potjecala iz vrlo imućne obitelji.

Mariju Krucifiksu Kozulić možemo nazvati i našom Majkom Terezom. Prva djevojčica koja je došla u Zavod Presvetog Srca Isusova bila je djevojčica Liberata, koja je lutala gradom. Marija je za nju čula i poslala je potražiti. Donijela ju je na rukama u Zavod. Liberata je tu našla topli dom i sve što joj je bilo potrebno.

Marija Kozulić željela je pomoći mnogoj siromašnoj djeci. Nije joj bilo lako i za to su joj trebali dobročinitelji, no uz pomoć molitve i žrtve svakim danom činila je mnoge dobre stvari za naš grad. S obzirom na to da živimo u vremenu kada se služenje drugome iz nesebične ljubavi ne cijeni dovoljno, Riječka Majka nam je primjer da se svaki dan isplati činiti dobro. Isus je rekao: „Što god učiniste

jednomu od ove moje najmanje braće, meni ste učinili“. Nakon predavanja uputili smo se u spomen-sobu preminuća Marije K. Kozulić. U toj sobi osjeti se posebno ozračje i vlada nesvakidašnji osjećaj mira i spokoja. Sestre Presvetog Srca Isusova imaju predivan vrt u kojemu je veliko srce prepuno cvijeća.

Srce označava ljubav, ali i srce koje se daje za druge. Naučila sam tijekom ovoga posjeta da čovjek bez žrtve ne može postići mnogo. Marija K. Kozulić imala je veliku vjeru i nadu i time je postigla sve u svom životu. Hvala vjeroučiteljici Ivanki koja nas je odvela u ovaj predivan samostan. Mnogi od nas nisu znali za ovu divnu i hrabru ženu koja je za naš grad Rijeku učinila mnogo. Posvećena joj je jedna ulica, a i Hospicij je po njoj dobio ime. Hvala Mariji Krucifiksi Kozulić za sve što je učinila za naš grad.

Dora Franki, 6.b



Prva sušačka hrvatska gimnazija kod Riječke Majke

U sklopu projekta proučavanja sakralne baštine našega grada, 9. ožujka 2020. godine, odlučili smo posjetiti sestre Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci. Osim posjeta samostanu, smještenom na vrlo prometnoj lokaciji, koji krije pravu oazu mira u samom srcu „grada koji teče“, cilj je bio i upoznati učenike s Majkom Marijom Krucifiksom - Riječkom Majkom i njezinim djelovanjem kojim je zadužila ovaj grad. Naši učenici malo poznaju sakralnu baštinu svoga grada i na nama odgojiteljima je da im je približimo. Time im otkrivamo i slojevit povijest ovoga grada, golem (i često neprepoznatljiv) doprinos Crkve u izgradnji kulturnog i nacionalnog identiteta našega grada.

Drage i uvijek susretljive sestre dočekale su nas i provele kroz kuću koju je Majka Krucifiksa izgradila i predstavile su nam njezin život i djela. Djeci je uvijek fascinantno kako je jedna mlada ženska osoba na početku 20. stoljeća imala hrabrosti ući u takvu avanturu





da preuzme brigu za brojnu siromašnu i napuštenu djecu. Današnje generacije većinom nisu svjesne da je Rijeka u razdoblju od 19. i početkom 20. stoljeća doživjela golem napredak. U tom je razdoblju izgrađena Tvoronica papira - Hartera (1821.), osnovana je Narodna čitaonica (1850.), u rad je puštena prva plinara (1852.), na Mlaci je utemeljena rafinerija nafte (1882.), a iste godine Rijeka je dobila i modernu kanalizaciju. Razvitak luke, širenje međunarodne trgovine i spajanje grada željezničkom prugom s Pivkom i Karlovcem (1873.) doprinijeli su brzom porastu broja stanovnika s 21.000 (1880.) na 50.000 (1910.). Brzi razvitak nažalost imao je i drugu stranu: siromaštvo, napuštenu djecu, nemogućnost obrazovanja. U tom trenutku Marija Krucifiksa Kozulić uviđa potrebu za adekvatnim smještajem ženske mladeži i utemeljuje Zavod Presvetog Srca Isusova za žensku mladež i dječji vrtić. Zavod je postao utočište za siromašnu djecu bez obzira na njihovu vjeru i narodnost pa su je sugrađani zbog toga prozvali „Majkom brojne djece“.

Osim što su bili obogaćeni spoznajama

o tako plemenitom djelovanju Marije Kozulić i Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, učenici su upoznati i s problemima s kojima se naša riječka Družba suočila u 20. stoljeću. Zanimljivo je i da ih je prilično fascinirao zatvoreni, intimni, mirni zeleni prostor koji su sestre uspjele kreirati u samom centru, vrlo urbanom i vrlo prometnom. Tu se stvarno osjeti nešto posebno, jedan mir. Naravno da su tome doprinijeli kolači i sokovi s kojima su nas sestre počastile u tom krasnom okruženju, kao i ljubav s kojom prilaze djeci, ista ona ljubav i svijest s kojom je djeci prilazila i Majka Marija Krucifiksa Kozulić.

Danas u 21. stoljeću, kada se toliko govori o inkluzivnosti, socijalnoj pravednosti, ljudskim pravima i slično, šteta je ovakvu osobu, k tome i našu sugrađanku, prepustiti zaboravu. Naprotiv, trebamo razmišljati kako da je novim generacijama učinimo inspirativnom i ponovno aktualnom, jer njezine ideje i djelovanje nisu nešto što pripada prošlosti, već pripadaju vječnosti.

Ivana Kamenar Borčić, dipl. teolog

Učenici OŠ Dolac u kući Riječke Majke



Vjeroučiteljica Ksenija Linić s učenicima



Zahvalno slavlje Gospi Lurdskoj i Dan domovinske zahvalnosti

Upovodu godišnjeg zahvalnog slavlja Gospi Lurdskoj i Dana domovinske zahvalnosti u srijedu 5. kolovoza u vrtu samostana Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci slavljena je misa koju je predvodio fra Siniša Pucić, OFM, mladomisnik. Suslavili su mons. Nikola Imbrišak i mons. Sanjin Francetić.

„Ključno je u životu uzimate li stvari zdravo za gotovo ili sa zahvalnošću“, rekao je na početku propovijedi fra Siniša apostrofira-

jući engleskog književnika Gilberta Keitha Chestertona. Izrazivši zahvalnost Bogu na darežljivosti prema svima nama, istaknuo je da je bogat čovjek koji to vidi i svoj život prikazuje kao najljepši izraz zahvalnosti. Govoreći o 25. obljetnici vojno-redarstvene akcije „Oluja“, kojom je Hrvatska izvojevala pobjedu i oslobodila okupirane prostore, kazao je kako je najčešća riječ koja je bila na usnama hrvatskom narodu kada je dočekao Dan pobjede bila – „hvala“. „Na prvom mjestu hvala



Gospodinu bez čije pomoći ne bi pobijedili, ne bi bili danas slobodni. To su najbolje znali naši branitelji koji su tijekom cijeloga Domovinskog rata, nasuprot puno nadmoćnijem neprijatelju po brojnosti i naoružanju, stavili u svoju zaštitu Boga kao svoga branitelja, čuvara, jedinu svoju sigurnost. Stoga su i pobijedili, jer su u oslobađanje voljene Hrvatske krenuli, ne vođeni mržnjom prema neprijatelju, nego s vjerom u Boga, s nadom da će sa svojim obiteljima ponovno živjeti u miru kao svoji na svome, te s ljubavlju prema jednoj nam Domovini. I danas, u ovu zahvalnu misnu žrtvu ugrađujemo svoju zahvalu za žrtvu njihova života, osobito onih koji su poput Isusa Krista išli do kraja u toj ljubavi, darujući svoj život kako bismo mi danas uživali ono što se novcem ne može platiti, nego samo prolivenom krvlju – a to je sloboda.“ Vjernike je potaknuo na neprekidnu molitvu za tolike živote koje je rat ugasio, jer tako najbolje nasljedujemo raspetog našeg Spasitelja koji je umro za sve ljude i treba našu ljubav i molitve za svaku dušu, bez obzira živjela pravedno ili

nepravedno ovdje na zemlji.

Podsjećajući na Marijine riječi pastirci Bernardici 1858. godine: „Ja sam Bezgrješno Začeće“, poručio je da taj njezin glas već više od stoljeća i pol zahvaća vjernike diljem svijeta, ne u obliku nježne uspomene na taj događaj iz Lourdesa, nego kao izazov svakome od nas da nasljedujući Marijin primjer hodimo prema Gospodinu u svetosti života, izbjegavajući zlo i grijeh koji nas guraju u smrt. „Ona nije odustajala, ni na početku kada je prihvatila Radosnu vijest mimo svakog ljudskog shvaćanja, niti kada je čula navještaj da će joj mač boli probosti dušu, niti kada se ta riječ obistinila dok je stajala pod križem svoga Sina, a niti kada je ostala uz Crkvu - Kristove učenike kao njihova majka koju im je Isus darovao. Ne odustaje ni danas od nas kako bi nas majčinski pratila na našem križnom putu.“ Marijina vjera je čisto predanje Bogu, život darovan za druge kroz nezatno služenje u jednostavnim svakodnevnim činima, u zahvaljivanju Bogu na daru svoga i života drugih koji su nam darovani, rekao je fra Siniša.



„Cijeli život da zahvaljujemo ne bismo mogli do kraja izreći sve ono zbog čega trebamo biti zahvalni. Ništa što imamo i jesmo nije stvar naše zasluge, nešto što je samo po sebi razumljivo, nego isključivo dar neizmjerne dobrote koja proizlazi iz Presvetog Srca Isusova, probodenog iz ljubavi prema nama. Toga je itekako bila svjesna Majka Marija Krucifiksa Kozulić koja je potpuno bila prožeta pobožnošću prema Majci Božjoj, a osobito je štovala Bezgrješnu Lurdsku Djevicu.“ Riječka Majka utjecala se Gospi Lurdscoj u svim svojim potrebama. Njoj je spjevala nekoliko himni i njezinoj je zaštititi povjeravala svoje ljubljene štitičnice, svoje ustanove i svoju Družbu stavila je pod zaštitu Bezgrješne Djevice Marije, rekao je propovjednik. „I mi smo tome svjedoci jer stojimo na svetom mjestu ljubavi Majke Krucifikse prema Onoj koja je Bezgrješno Zaćeće te je njoj u zahvalu za

primljeno ozdravljenje nastala ova prekrasna zavjetna lurdska spilja na današnji dan 1911. godine.“

Podsjećajući na povijesne činjenice vezane uz osnutak Zavoda i brige za brojnu siromašnu djecu, propovjednik je istaknuo da je Riječka Majka bila teško iscrpljena i bolesna gotovo dvije godine, do rujna 1909. godine. „Sestre su se molile i utjecale zagovoru Majke Božje Lurdske za ozdravljenje Majke i ona je potpuno ozdravila. Stoga su sestre u zahvalu Bogu i njegovoj Presvetoj Majci za potpuno ozdravljenje Majke dale izgraditi špilju Gospe Lurdske.“ Zaključujući propovijed, okupljene vjernike, njihove obitelji, sestre Presvetog Srca Isusova, našu Domovinu, sve poginule u Domovinskom ratu, kao i cijeli hrvatski narod, preporučio je Bezgrješnom Srcu Marijinu sljedećom molitvom:

Gospodine Isuse, dao si nam Mariju za našu Majku. Ona je sudjelovala u tvojoj muc i uskrснуću. U Lurdu se ukazala Bernardici, razalošćena zbog naših grijeha, ali obasjana tvojim svjetlom. Po njoj, tebi, Isuse, povjeravamo radosti i žalosti svoje osobne, onih koji su bolesni, kao i cijeloga čovječanstva. Marijo, naša majko, naše pouzdanje i naša pomoći, moli za nas! Amen!

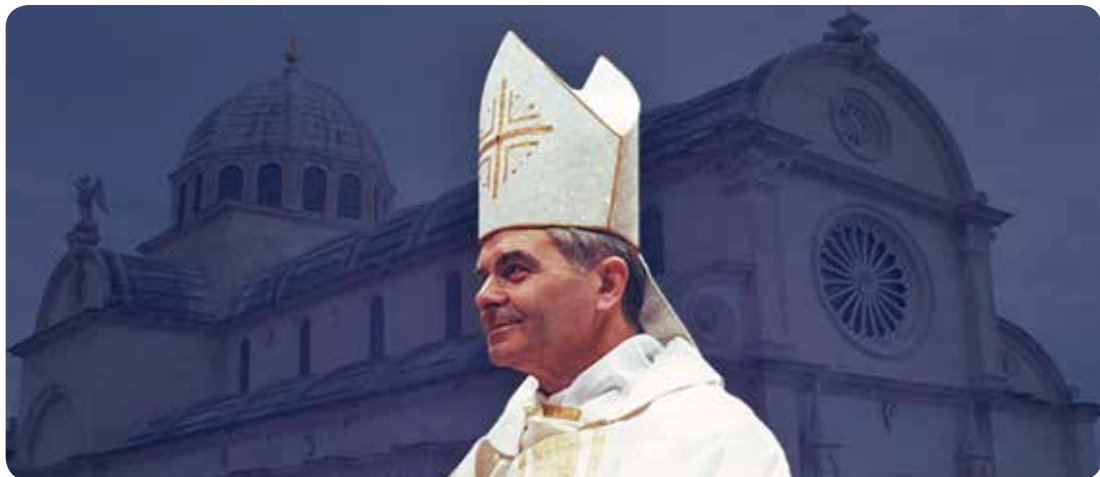
Na kraju mise fra Siniša je podijelio mladomisnički blagoslov nakon kojega je održana procesija sa svijećama do spilje Gospe Lurdske koja se nalazi u vrtu samostana.

Helena Anušić

„Zdravo, Marijo, milosti puna“ (usp. Lk 1,28). Nijedno se stvorenje nikada nije moglo pohvaliti takvim pozdravom s neba. Kada molim Zdravo, Marijo, ganem se jer mi izgleda kao da slušam početak povijesti koja je promijenila sudbinu čovječanstva. Navještaj milosrđa: to je isto kao reći da Bog počinje iznova, a počinje s jednom ženom. Uzbudljiva je spoznaja da kršćanstvo tako započinje.

Pozdrav jednoj ženi. Bog pozdravlja jednu ženu, pozdravlja je velikom istinom: „Ja sam te ispunio svojom ljubavlju, ispunio sam te sobom i kao što si puna mene, bit ćeš puna mogega Sina, a potom sve djece Crkve.“ (Papa Franjo, Zdravo Marijo, 13)

Obljetnica smrti biskupa fra Srečka Badurine



Na blagdan Rana sv. Franje Asiškoga, 17. rujna 2020. godine, u Župi sv. Franje Asiškog na Pehlinu u Rijeci obilježena je 24. obljetnica smrti dr. fra Srećka Badurine, šibenskoga biskupa.

Euharistijsko slavlje predvodio je fra Zlatko Šafarić, kapucin, u suslavlju svećenika iz susjednih župa i redovnika.

Na poziv župnika fra Marijana Jelušića i franjevačke trećoredske zajednice te župe, toga je dana nakon večernje sv. mise s. Dobroslava Mlakić, postulatorica, predstavila lik i djelo službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

S. Dobroslava je rekla da se ovom prigodom spominjemo franjevca trećoredca i biskupa Srećka Badurine i franjevačke trećoredice Riječke Majke, osoba sveta života i punih Duha Božjega - punih duha sv. Franje Asiškoga jer su nosile u svome srcu veliku ljubav prema Bogu i čovjeku, voljele su Boga i čovjeka. To je evanđeoski duh i karizma sv. Franje jer on je ne samo čovjeka približio Bogu nego je i Sina Božjega Isusa Krista približio čovje-

ku. Sv. Franjo je posebno naglašavao Isusovo Bogočovještvo, da je pravi Bog i pravi čovjek. Posebno je štovao Isusovo rođenje i njega kao malo dijete, a prvi je uprizorio i napravio žive jaslice. Isus je kao Bogočovjek trpio i nosio križ i na križu je umro za spasenje svih ljudi.

U svemu što je činio kao svećenik i redovnik, a kasnije i kao biskup, Srećko Badurina bio je nadahnut Bogoljubljem i čovjekoljubljem sv. Franje, a to također možemo reći i za našu Majku Utemeljiteljicu - Riječku Majku. Njezin život i rad bili su usmjereni na spašavanje malenih i potrebitih, napuštenih i ostavljenih od duhovne i materijalne bijede, bez obzira na vjeru i narodnost. Biskup Badurina očitovao je u Domovinskom ratu pro-ročku neustrašivost, suosjećanje i veliku ljubav prema patnji našega naroda, a pristupao svakome čovjeku, pa i neprijatelju.

Oni su primjeri kako Duh Božji po karizmi sv. Franje vodi muževe i žene ne samo da ljube Boga nego da se brinu za život svakoga čovjeka, za one koji su se našli u mukama ovoga svijeta, a osobito za siromašne i ostav-

ljene. I u vrijeme Majke Marije Krucifikse bilo je teških i raznih društveno-političkih, vjerskih i socijalnih previranja. To je itekako i na nju utjecalo, ukorak s njom išlo ili joj se suprotstavljalo. Međutim, ona je na sve zrelo i proročki na evanđeoski način odgovorila djelotvornom ljubavlju, ekumenskim duhom i misionarskim zanosom nadilazeći sve nacionalne, regionalne i vjerske podijeljenosti, rekla je između ostaloga s. Dobroslava.

S. Dobroslava je, uz to, istaknula da se duhovnost i karizma Majke Marije Krucifikse rodila iz njezina otkrića Kristove ljubavi i ona je sva bila usredotočena prema Kristu, siromašnom, poniznom i raspetom. Svoju duhovnost izrekla je riječima: „Jaslice, križ i euharistija – to su tri čuda ljubavi.“ Tu je izvor njezina odnosa i ljubavi prema Isusu – začetom u Nazaretu, rođenom u Betlehemu, mučenom na Kalvariji i darovanom u euharistiji, a sve je to objava neizrecive dobrote i ljubavi Božjega Srca koju je ona radosno naviještala i životom posvjedočila.

Majka zapravo upozorava na tri velike istine, tri velika otajstva naše svete vjere. Posebno je častila otajstvo utjelovljenja Sina Božjega – Bogočovještvo, a tu se otkriva duh sv. Franje. Njezino geslo bilo je: „Utažiti žeđ raspetom Kristu“, jer su temelj njezina apostolskog poslanja evanđeoske riječi: „Što god učiniste jednomu od ove moje braće, meni učiniste!“ U svom je životu odjelotvorila evanđelje: gladne je hranila, gole odijevala, neukima obrazovanje pružala... (usp. Mt 25, 40). U mladenačkim godinama stvorila je dvije životne odluke: „Služit ću Gospodinu uvijek, služiti ću mu u siromašnima“ i „Slijediti ću Isusa i na Kalvariji“.

Dok Majka Marija Krucifiksa razmatra otajstvo rođenja Isusa Krista, gleda malenog Isusa u takvoj jednostavnosti srca i duše te kaže: „Isus čim se rodio morao je odmah pa-



titi za nas i trpjeti jer je bio položen u jasje na slamicu. Sve to iz ljubavi za nas. Ali ja te ne želim vrijeđati. Pomozi mi, Isuse, da ti pripravim mjesto u svom malenom i siromašnom srcu.“

Za križ će govoriti da je čudo Božje ljubavi. Na križu je kulminirala objava Božje ljubavi prema nama utjelovljene u Isusu. A križ je simbol predanja i žrtve. Nema spasenja bez prihvaćanja žrtve. Žrtva je srž kršćanskoga vjerovanja i života. Egoizam i Bog su nespojivi. Majka kaže: „Sebičnost je rugoba svijeta.“ Također veli da bez odricanja nema svetosti. Jer Isus kaže da onaj tko se ne odreče samog sebe, ne može biti njegov učenik (usp. Lk 14, 33). Za potvrdu odricanja Marija Kozulić izrekla je riječi sv. Franje Asiškog: „Blažen onaj komu nije ostalo ništa, nego da dà caru carevo i Bogu što je Božje.“ Ona se odriče svijeta ne da bi ga prezirala, nego da bi ga još više ljubila, drukčijom ljubavlju i osjećajem, da bi svijetu pomogla.

Duh žrtve i odricanja posebno je istaknut u duhovnosti Majke Krucifikse, taj je duh upila i sva se predala Kristu i mudrosti križa. Trajno je svjesna Isusovih riječi: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzme križ svoj (ona dodaje ‘s veseljem’) i neka ide za mnom“ (usp. Lk 9, 23).

Majka Marija Krucifiksa zapravo je shvaćala, prema sv. Ivanu apostolu, da je Bog ljubav, da Bog ima Srce, kojim nas neizmjerljivo ljubi i koje je dao probosti za naše spasenje. Preminula je na glasu svetosti 29. rujna

1922. godine. Posljednje njezine riječi bile su: „Rado ostavljam zemlju, jer sam izvršila svoje poslanje.“ Neka nas s neba prate blagoslovom i zagovorom kod Gospodina službenica Bož-

ja Majka Marija Krucifiksa Kozulić i biskup Srećko Badurina, rekla je na kraju s. Dobroslava.



Kod Riječke Majke



fra Mijo Šarčević, OFMCap.



vlč. Ivan Šarić



*gospodin Damir Begović i gđa
Zvezdana Znidarčić-Begović*



mons. dr. Ratko Perić

*Bože dobri, hvala ti za dar života, hvala ti na životu Majke Marije Krucifikse Kozulić.
Prikazujem ti, Bože, ovaj grad i svu djecu što trpe i pate. Molim te, sveti Bože, po zagovoru
Majke Marije Krucifikse Kozulić učini ovaj grad svetim.
Hvala ti.*

N.N.

Zašto je europska prijestolnica kulture zaboravila Riječku Majku

Zahuktava se otvaranje EPK - Europske prijestolnice kulture. Rijeka. Toliko potencijala, nebrojenih mogućnosti. Da je, s jedne strane, bilo malo više hrabrosti, a s druge strane ipak više otvorenosti - kakva je to samo erupcija različitosti mogla biti! Ali nije. Reciklirana umjetnost koja ideološki odgovora strukturama Grada Rijeke zasigurno je glavno obilježje EPK.

Žalosti činjenica, dopustite mi, da nisu i više, i jače, istaknute mnogobrojne baš riječke priče kao autentični primjeri nečega posebnoga. Među mnoštvom zaboravljenih ili onih koje se ne uklapaju u isti misaoni prostor vodstva EPK zasigurno je i priča o Riječkoj Majci - Mariji Krucifiksi Kozulić. Zašto bismo se mi kao Riječani trebali upoznati i s ovom velikom riječkom ženom?

Zato jer nam kroz pogled u živote ljudi poput Marije Krucifikse bude jasnije koliko toga Bog može učiniti i u našim životima ako mu se posve predamo. Krucifiksin život je baš to. Ona je sebe dala Srcu Isusovu, a Isus je preko nje učinio stotine i stotine dobrih djela onima najsiriomašnjima, onima najpotrebnijima naše ljubavi, odgovornosti i skrbi - djeci. Krucifiksa je primjer koji govori da su djeca i mladi, siromašni, oni o kojima bi Isus htio da se posebno brinemo.

Možda bi se netko mogao zapitati zašto očekujemo od nekih da stave u fokus Riječanku čiji je život bio iznimno zanimljiv, altruističan i ukorijenjen u Isusu - kada smo na jedan način i mi kao riječka Crkva zakazali na tom pitanju. Dobro, neumorne časne i danas pod vodstvom sestre Dobroslave Mlakić uistinu rade sjajan posao i u promicanju istine o njihovoj utemeljiteljici i, na tragu Krucifiksina



apostolata, odgajaju brojne djevojke. Koliko kvalitetno riječke časne rade taj posao pokazuje i činjenica da je njihov dom stalno - pun. I da je još veći mogle bi primiti ne gotovo pedeset, nego valjda stotinu pedeset djevojaka. Ipak, i svećenici i laici mogli bi i sami mnogo više učiniti da se šira javnost upozna s ovom Riječankom koju su ljudi našega kraja toliko voljeli da su je nazivali - Riječkom Majkom.

S koliko dobra moraš ljude „zadužiti“ da ti se tako tepa? To vam je Krucifiksa. Kao mlada djevojka, Riječanka, Marija Kozulić u iznimno je teškim vremenima krajem 19. stoljeća pokrenula val dobrote kroz koji se proslavio sam Isus. Iz bogate obitelji, no ne bahata, nakon brodoloma njihova obiteljskog jedrenjaka (lošinjska obitelj Kozulić je imala bogatu povijest) i sama iskušava oskudicu jer tada kao obitelj zapadaju u financijske probleme. No Marija ne gubi svoj fokus već i u tim vremenima ostaje vjerna. U problemima i teškoćama jer, na koncu, nije li najveći dokaz bilo koje vrste vjernosti zapravo njezino očitovanje upravo u teškoćama? Nekako je logično



da ti nije preteško voljeti one koji tebe vole, nije preteško osjećati se dobro u društvu gdje ti svi pokazuju ljubav. Ali nije samo to Crkva kakvu Krist hoće. Krist hoće da izađemo iz zone udobnosti. Da se maknemo iz svojih udobnih fotelja. Da izađemo iz klimatiziranih prostora. Tamo, na ulicu. Među ljude. Da proživljavamo s njima njihovo dobro i ono loše. Da im budemo potpora. Da zajedno molimo, smijemo se i plačemo. Imam dojam kako smo se previše udaljili od onih zbog kojih i postoji naša vjera u Krista? Evo, ne znam.

Krucifiksa nije bila takva. Aktivna u kapucinskoj župi, predano je radila za siromašne klince. Crkva joj je vjerovala. Pripremala je klince za sakramente. Djeca su joj cijelo vrijeme bila na srcu. Sposobna i snalažljiva, još kao laikinja traži donacije i kupuje jednu vilu i u njoj 1. listopada 1895. osniva karitativnu ustanovu Zavod Presvetog Srca Isusova. Prošli tjedan sam spremao *podcast* za svoj YouTube kanal i šetao sam s časnom majkom Dobroslavom Mlakić zgradom. Cijela Krucifiksina zgrada je dojmlija. Odiše njezinim svetačkim životom. Brojne fotografije zorno prikazuju koliko je ta žena bila posebna. I koliko zaslužuje da se o njoj više govori.

Sestra Dobroslava mi je pokazala prediv-

nog anđela čuvara, velikog, koji bdije nad malenom djevojčicom. Taj drveni kip je sačuvan kroz sve to vrijeme, a nalazio se, ushićeno svjedoči časna Dobroslava, pokraj ulaza u Zavod iznad kojega je pisalo: „Našao sam onoga koji me spasio.“ Marija je shvatila da je Bog zove u pomaganje djeci, siromašnoj djeci. Da ih odgaja, obrazuje i skrbi se o njima. To je činila kroz čitav svoj život, kasnije i kao časna sestra s brojnim svojim drugim sestrama i prijateljima. Ta naša Riječka Majka je zavrijedila da se o njoj i danas govori, da se nadahnjujemo njezinim životom i da učimo od nje koja je bila uistinu vizionar u odgoju djece i mladih. I danas ove predobre časne sestre na Pomeriju predano rade apostolat svoje Utemeljiteljice. Svega deset minuta hoda od riječkoga Korza nalazi se predivna kapelica Srca Isusova, unutar samog Zavoda. Možete prošetati, roditelji uzeti svoje klince pod ruku, otići do časnih i pobliže upoznati jednu sjajnu Riječanku - Mariju Krucifiksu Kozulić. Razgledati njezinu spomen-sobu, čuti neko od brojnih svjedočanstava. Možete joj se moliti da nas zagovara kod našega Isusa Krista. I možemo tako vjerovati da će sve na kraju biti - dobro. Jer, sve što ne valja - propadne, kaže Biblija. Tako će biti i sa svim onim što nas okružuje. A časne? I Riječka Majka? Eto ih. I bit će ih. Još mnogo, mnogo godina kao dobra srca Rijeke u svemu onome što samozatajno i neumorno rade!

Riječka Majka je preživjela ideologije koje su radile protiv čovjeka pa će preživjeti i grubo preskok njezina spomena, ali i spomena na mnoge druge riječke velikane u Europskoj prijestolnici kulture. Neka nam Marija Krucifiksa bude poticaj da ponizno i predano, poput nje, i mi radimo na dobro našega grada, na dobro Crkve i predivne nam Hrvatske. (bitno.net)

Marin Miletić

Razgovor s Miroslavom Radićem, vjeroučiteljem



Poštovani gospodine Radiću, molim Vas da se ukratko predstavite čitateljima glasila „Riječka Majka“.

Vjerujem da me dosta čitatelja već poznaje iz crkve, s hodočašća, promocija mojih knjiga, a možda su me neki mlađi, koji će ovo čitati, upoznali dok sam im predavao ili predajem vjeronauk. Za one koji ne znaju tko sam, evo nekoliko podataka. Rođen sam 1962. godine u Bugojnu, a odrastao u Gornjem Vakufu-Uskoplju (BiH), gdje sam završio osnovnu školu i gimnaziju. Od 1981. godine živim u Rijeci. Magistar sam teologije, diplomirao pedagogiju i apsolvirao organizaciju kulturnih djelatnosti. Objavio sam četiri knjige pjesama i dvije knjige meditacija. Bavim se novinarstvom i umjetničkom fotografijom. Radim kao vjeroučitelj u srednjoj školi. Oženjen sam i otac troje djece. Nastojim biti aktivan vjernik laik kao pojedinac ili preko nekih katoličkih udruga.

Recite nam kada i zašto ste se počeli zanimati za život i djelo naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić?

Iako u Rijeci živim više od četrdeset godina i čuo sam za Mariju Kozulić početkom osamdesetih, za njezin život i djelo počeo sam se zanimati tek od 2008. godine, nakon promocije dokumentarnog filma o njoj koji je režirao vrsni redatelj i veliki domoljub Bernardin Modrić. Taj

sam film prikazivao učenicima na satu vjeronauka kada smo proučavali hrvatske svece, blaženike i sluge Božje. Neki razredi su poželjeli posjetiti njezino svetište, odnosno Zavod koji je osnovala. Reakcije i povratne informacije učenika bile su pozitivne, a i ja sam sve više osjećao bliskost s budućom blaženicom i divio se svemu onomu što je učinila za siromašne grada Rijeke i šire. Ovdje bih se zahvalio s. Dobrosravi koja nas je prilikom svakog posjeta srdačno primila i s puno entuzijazma i informacija upoznavała sa životom i djelom Marije Kozulić te počastila slatkišima i pićem.

Koliko ste upoznati s djelom i duhovnošću Riječke Majke i ima li nešto iz njezina života i djela što biste posebno izdvojili, možda kao poseban poticaj?

Nastavio sam upoznavati djela i duhovnost Riječke Majke čitajući knjigu „Božja mo-

replovka“ Mihályja Szentmártonija i časopis „Riječka Majka“ u kojem sam i objavio neke članke, slušam ponekad na Radio Vatikanu emisiju njoj posvećenu, pratim što se objavljuje o njoj, ali ne stignem sve pročitati. Našao sam neke sličnosti njezina životnoga puta sa svojim. Moja mama je kao i Marija završila domaćinsku školu i tečaj šivanja. Kamo god je Krucifiksa došla, povezala se s Crkvom, redovita je bila na misi i puno čitala duhovne knjige, znala je nekoliko stranih jezika, pobožnost krunice, povezala je kapucinsku crkvu, crkvu sv. Jeronima - dominikance gdje je poučavala djecu, Assuntu gdje je krštena, stanovala je u Zagrebačkoj ulici. U svemu navedenom se i ja više ili manje mogu pronaći, a najviše u činjenici da stanujem od 2000. godine u Zagrebačkoj ulici.

Posebno bih izdvojio njezino veliko suosjećanje sa svima koji pate, posebno prema djeci. Ona nije čekala da netko drugi pomaže, prva je pomagala. Prepoznala je potrebe svojega vremena, prosudila i djelovala. Učinila je koliko je mogla i vjerovala da će Bog činiti dalje i učiniti njezino malo djelo velikim. Tako je i bilo, njezino malo zrno dobrote izraslo je u pravo stablo i još raste, poput stabla koje je sama posadila u dvorištu samostana na Pomeriju. Kad je pomagala, nije stala na prvoj pomoći, da neko dijete nahrani i odjene, nego je nastavila trajno pomagati ne samo materijalno nego i odgojno, zdravstveno, duhovno, moralno, organizirano i dugotrajno. To možemo mi danas od nje naučiti kad pomažemo potrebitima, moliti i neumorno pomagati svima bez obzira na sve razlike i na to zaslužuju li, ljudski gledano, našu pomoć ili ne. Prepoznao sam u njezinu djelovanju veliku vjeru u Božju providnost (usp. Mt 7, 7), a koju je i meni moja pokojna majka usadila čestim riječima: „Sine, ima Božja providnost“. Po tome je Marija Kozulić meni bliska kao rođena

majka. Napisao sam jednu pjesmu posvećenu budućoj blaženici koja je ovdje već objavljena, pa sada izdvajam samo ove stihove:

*Siromašnoj djeci i mladima u nevolji
Potpuno si se i radosno posvetila
Za njih si živjela i u svemu im pomagala
Vrtiće, sirotišta, oratorije i domove otvarala
I danas za bolesne tjelesno i duhovno
Još više iz Neba se zauzmi i pomoli
Siromašnima svih vrsta i uzrasta smjerno
Njihovo siromaštvo na svoja leđa preuzmi...*

Utječete li se zagovoru Riječke Majke u svojim potrebama i Vi i članovi Vaše obitelji i rodbine jer mi se čini da su neki od njih posjećivali mjesto njezina odlaska u Očevu kuću?

Prepoznavši blago u osobi Majke Marije nastojim da i drugi to blago upoznaju. Svoje tri sestre sam odveo u njezino svetište i sve tri su bile duboko duhovno dirnute viđenim i odlučile su dalje u svojim sredinama (Karmela u Sarajevu, Marija u Mannheimu, Mirjana u Pagu) širiti pobožnost prema budućoj blaženici, govoreći o njoj, moleći se njoj i dijeleći njezine sličice. Preko mene je i moja supruga Katelijn upoznala djelovanje i duhovnost Marije Krucifikse koja joj je postala jedna od zvijezda vodilja u radu sa siromasima i vođenju Udruge svetoga Vinka Paulskoga.

Osobno se molim da po zagovoru Riječke Majke imam uvijek otvorene oči u glavi da prepoznam siromahe oko sebe i da imam otvorene oči srca i ruku za pomoći im koliko mogu. Isus je rekao da ćemo siromaha uvijek imati, samo se oblici siromaštva mijenjaju, i na nama je da ih prepoznamo danas kao što ih je Krucifiksa prepoznala u svoje vrijeme. Također se molim da u radu u školi imam ljubavi i strpljenja sa svakim učenikom kao što je ona imala dok je podučavala svoje štice

u kapelici dominikanskog samostana, u kojoj su moja djeca krštena.

Spomenuo bih i jedno konkretno uslišanje po zagovoru Riječke Majke, a to je sretno položen važan i težak ispit moje kćeri Laure na studiju biotehnologije, zahvaljujući čemu je danas na doktoratu u Amsterdamu.

Riječka Majka je tijekom cijeloga svoga života bila prenositeljica vjere jer je odgajala u vjeri djecu i mladež i pripremala ih za svete sakramente. I Vi ste istaknuli vjeroučitelj u našem gradu. Recite nam otkrivajte li neke poveznice s njom u pogledu istoga poslanja i što mislite kako je bilo biti vjeroučitelj/ica u njezino vrijeme, a kako je to danas?

Ne znam točno kako je bilo Mariji biti vjeroučiteljica u ono vrijeme, na nekim fotografijama sam vidio da je imala dvostruko više učenika nego što ih mi imamo danas. Pretpostavljam da je i vjeru prenosila, kao i sve drugo što je radila, računajući na Božju pomoć i s puno srca i ljubavi, kao prava majka. Sigurno je djecu učila moliti, voljeti Boga i bližnje, živjeti sakramentalno.

Biti vjeroučitelj uistinu je lijepa i izazovna zadaća, bolje rečeno poslanje. Sadržaj je uvijek isti, mijenjaju se načini i metode. Vjeronauk mora biti kristocentričan, jer sve od Krista počinje, s njime živi i završava. Uz ljubav prema Kristu neodvojiva je ljubav prema Crkvi i bližnjima. Vjeronauk je i škola molitve i moralnog i svetog života. Vjeroučitelj nije samo prenositelj informacija o Bogu i vjeri, on je svjedok živoga Boga kojega nosi u srcu i zbog čega je radostan jer drugima prenosi Radosnu vijest, koju je sam prije njih čuo, u nju povjerovao i po njoj živi. Nije to lako, a ja se trudim koliko mogu.

Trudim se vjeru povezati sa životom i potaknuti vjeroučenike na konkretna djela ljubavi bližnjima u potrebi. U tu svrhu osnovao sam s vjeroučenicima Molitveno-karitativnu zajednicu Agape s kojom smo proveli 250 raznih akcija tijekom dvadeset godina djelovanja, od 1999. do 2019. godine. Samo Nebo zna koliki i kakvi su plodovi našega djelovanja.

I za kraj ovoga našeg razgovora, želite li nešto poručiti čitateljima Riječke Majke?

Dragi čitatelji našega lista „Riječka Majka“, poruka za vas je stara 1500 godina, a izrekao ju je sv. Benedikt: *Ora et labora - Moli i radi!* Ma, vi to već znate, i tako nastojite i živjeti. Na prvom mjestu je molitva, a to znači duhovno, neprolazno, vječno - Bog, a onda dolazi rad i fizički i duhovni. Ako je Bog na prvom mjestu u našem životu, onda će sve drugo biti na svom mjestu. Dajem vam i domaću zadaću, ovo je profesionalna deformacija, da čim budete mogli i prilike to dopuste, uzmete za ruku jednu vama dragu osobu i dovedete je u dom Marije Krucifikse Kozulić da upozna ovu malu, ali duhovno bogatu oazu u središtu Rijeke. Molite se i utječite budućoj blaženici da se po njezinu zagovoru dogodi čudo pa da i službeno bude proglašena blaženom, da je što prije prestanemo zvati budućom, već našom blaženom Riječkom Majkom. Ona je za života nakapala u svoju duhovnu čašu dovoljno kapi milosnoga vremena, a milosno vrijeme je i onda:

*Kad činimo dobro bez prisile
Kad ljubimo neljubivo
Kad praštamo neoprostivo
Kad imamo samo ono što smo dali!*

Razgovarala s. Dobroslava Mlakić

Blagoslovljen

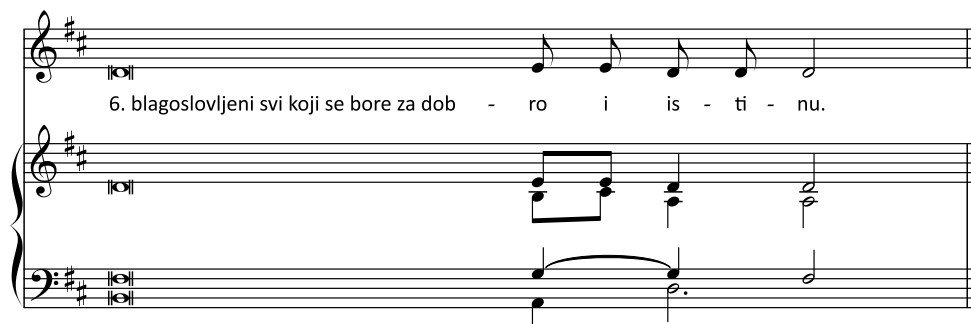
Sl. Božja Marija Krucifiksa Kozulić
harm.: Davor Juretić



1. Blagoslovljeno ime vje - čno - ga Bo - ga,
2. Blagoslovljeno ime Isuso - vo na zem - lji,
3. Blagoslovljen Duh Sveti U - tje - ši - telj,
4. Blagoslovljena presveta Zaručnica Ma - ri - ja,
5. Blagoslovljen Bog koga hvale anđeli ne - be - ski,
6. Blagoslovljen sveti Josip, zaš - tit - nik Cr - kve,



1. blagoslovljeno uvijek i na zemlji i na ne - bu.
2. blagoslovljen i na nebu kamo je u - za - ša - o.
3. blagoslovljeno u našoj žalosti i ra - do - sti.
4. blagoslovljena blažena i sveta Majka Gos - podina.
5. blagoslovljen u svetima koji slave na ne - be - sima.



6. blagoslovljeni svi koji se bore za dob - ro i is - ti - nu.

Davor Juretić, prof. u note je pretočio blagoslovnu molitvu službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

Rođen je 21. ožujka 1991. u Rijeci. Nakon završene Srednje glazbene škole – usmjerenje klavir i teorijski smjer, na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu završava diplomski studij i time stječe naslov magistra glazbe – profesora teorijskih glazbenih predmeta. Još za vrijeme školovanja započinje umjetničku karijeru nastupajući diljem Hrvatske i svijeta. Na susretima zborova osvaja nagrade, a dobitnik je i posebne nagrade za dirigenta 2018. godine. Bio je višegodišnji član organizacijskog odbora festivala „Grobnički tići kantaju“, a suautor je glazbenog igrokaza „Zaćarana sopelica“.

Trenutačno je nastavnik teorijskih glazbenih predmeta i glazbene umjetnosti. Podučavanjem se bavi i izvan škole zbog čega je stekao iskustvo različitih pristupa i metoda poučavanja. Autor je udžbenika za glazbenu umjetnost. Velika strast mu je rad s ansamblima, osobito s pjevačkim zborovima s kojima redovito nastupa. Umjetnički je voditelj VS KUD-a „Zvir“ i MPZ liječnika Rijeka.

Sestre Družbe Presvetog Srca Isusova zahvaljuju Davoru Juretiću, mladom profesoru glazbe, i preporučuju da se ova molitva može moliti ili pjevati poslije završetka euharistijskoga klanjanja.

Nisam ja više koja živim,
nego Bog je onaj koji živi u meni u mojim grudima,
poznam ga po slatkoj utjehi koja dušu ispunja.

Poznam ga po novom žaru koji me ispunja i vodi
Nađoh ljepotu vječnu,
Nikad Te više neću ostaviti.

Iako sam nedostojna izdiže me tvoja veličina,
Divna tvoja ljepota kojoj se klanjam.

Osjećajući nebo, duša ti moja zanosno pjeva:
Nađoh mog Boga, moj život.
Nikad te više neću ostavit!

Gdje pase moj Ljubljeni ne pitam više zoru, ni
vjetrove, ni žarke zrake podneva;
Od Njega nešto više ne tražim!

Marija Kozulić



Svakodnevno vas u molitvi prinosimo i povjeravamo Kristovu Srcu i zagovoru službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

Hvaljen Isus i Marija!

Drage sestre, molim vas, molite za moju nakanu, za sreću, radost i ljubav moje djece po zagovoru Majke Marije Krucifikse Kozulić. Amen. Blagoslovio vas dragi Bog.

Maja, 10. srpnja 2020.

Isuse, oslobodi mojeg sina epilepsije, iscijeli sve njegove rane i daj mu mir i radost u duši, molim Te za njegovo obraćenje. Isuse, Ti se proslavi u njegovu životu, neka bude po Tvojoj volji! Majko Marijo Krucifikso, moli za njega!

Jadranka, 21. kolovoza 2020.

Hvaljen Isus i Marija!

Drage sestre, molim vas, uputite molitve premiloi Majčici Mariji Krucifiksi Kozulić, mojoj predragoi nebeskoj zagovornici, za moje zdravlje i fizičku snagu. Molim Te, dragi Bože, pomози mi, blagoslovi moje tijelo i daj da uz Tvoju pomoć izdržim, da mogu izvršiti sve zadatke koji su preda mnom, daj mi, molim Te, snage i mogućnosti da pomognem mojoj djeci sada kada sam im najpotrebnija. Molim Te, Bože, pomози mi i ojačaj me po zagovoru Majke Marije Krucifikse Kozulić. Amen.

M., 28. kolovoza 2020.

Hvaljen Isus i Marija!

Drage sestre, molim vas, molite za zdravlje moje majke, da joj nalazi budu sve bolji, kao i do sada. Molim za sve ljude koji su u potrebi i beskrajno vjeruju našem nebeskom Ocu da im On pruži milost i usliši molitve. Također molim za svoje skoro zaposlenje kako bih mogla skrbiti o svojim najmilijima. Neka zagovor Majke Marije Krucifikse prati moju obitelj zauvijek. Amen. BVB.

Maša, 13. rujna 2020.

MILODARI ZA RAD POSTULATURE I PRETPLATE ZA GLASILO “RIJEČKA MAJKA”

Rad u Postupku za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić uzdržava se dobrovoljnim priložima štovatelja, molitelja i prijatelja Službenice Božje. I do sada je bilo dobročinitelja i podupiratelja rada na njezinu proglašenju blaženom i svima im svesrdno zahvaljujemo za svaki i najmanji dar. Za sve dobročinitelje dnevno molimo u svim našim zajednicama sestara Presvetog Srca Isusova.

Milodare za rad Postulature i pretplate za glasilo “Riječka Majka” slati na račun:

Družba sestara Presvetog Srca Isusova

Postulatura službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

HR – 51 000 RIJEKA, Pomerio 17

Kunski račun: HR 13 2340 0091 5106 2396 6

Uplata iz inozemstva:

HR 13 2340 0091 5106 2396 6

Privredna banka Zagreb d.d., 10 000 Zagreb, Radnička cesta 50, Hrvatska

Swift code: PBZGHR2X

Majka Marija Krucifiksa Kozulić činila je velika apostolska djela s vjerom u dobrotu Božju koja se očituje po dobroti ljudi. U tom duhu, poštovani i dragi čitatelji i štovatelji službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, obraćamo vam se ovom molbom.



PRILOZI I PRETPLATE ZA GLASILO I RAD POSTULATURE

Župa Gospe od Karmela,
Runovići; Kata Smolčić,
Janko Kalingar, Rakovica;
Vladimir Pongrac, Pula;
Danica Lukačević, Lubarska;
Nikola Večenaj, Koprivnica;
Karmen Lukačević Vukas,
Verica Matić, Ogulin;
Tiziana Raspor, Rijeka;
Massimo Milevoj.



Srdačno zahvaljujemo svim dobročiniteljima, suradnicima i štovateljima službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić na velikodušnoj pomoći. Sve vas u molitvi preporučamo zagovoru Službenice Božje. Dobroti vašega srca preporučamo i nadalje potrebe Postupka beatifikacije Službenice Božje.

Postulatura

Dan službenice Božje Marije Krucifikse

Prigodnim duhovno-formativnim sadržajem svakog 29. u mjesecu obilježavamo u našim zajednicama Dan naše utemeljiteljice, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

Milosti primljene zagovorom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić možete javiti na sljedeći kontakt:

s. Dobroslava Mlakić,
postulatorica kauze za proglašenje
blaženom Utemeljiteljice

Družbe sestara Presvetog Srca Isusova

Pomerio 17, 51 000 Rijeka

e-adrese:

postulatura.m.k.kozulic@gmail.com

dobroslavam@yahoo.it

Mob. 098 951 4685

Gospodine Bože,

Ti si odabrao

*Majku Mariju Krucifiksu Kozulić
da širi ljubav Tvoga Božanskoga Srca
među malenima i najpotrebnijima.*

*Proslavi svoju Službenicu čašću oltara
da nam bude primjer i zagovornica
na našem životnom putu i radu
za rast Tvoga Kraljevstva na zemlji.*

*Ponizno Te molim da mi
po njezinu zagovoru udijeliš milost
za koju Te sada posebno molim...*

*Po Kristu Gospodinu našem. Amen.
Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

U samostanu Presv. Srca Isusova

(Rijeka - Pomerio 17)

Večernja u 17.15 sati

Krunica u 17.30 sati

Euharistijsko slavlje u 18 sati

Euharistijsko klanjanje

U Kući matici

Samostan "Nazaret"

(Rijeka - Cvetkov trg 5)

Cjelodnevno euharistijsko klanjanje

Euharistijsko slavlje u 18 sati

U Kući novicijata

(Zagreb - A. Alagovića 44)

Euharistijsko klanjanje

od 8.30 do 12 sati

U samostanu Gospe Lurdske

(Slatina - Braće Radića 19)

Euharistijsko klanjanje

od 7.30 do 18.30 sati

Euharistijsko slavlje u 18.30 sati

U samostanu Bezgrješne

(Kraljevica - Strossmayerova 14)

Euharistijsko slavlje u 9 sati

u župnoj crkvi sv. Nikole

Euharistijsko klanjanje

od 18 do 19 sati

u kapelici samostana

U katedrali Navještenja BDM

(Gospić)

Euharistijsko slavlje u 18 sati

Euharistijsko klanjanje

Naslovnica: *Oltarna pala s prikazom Bezgrješnog začeća u dominikanskoj crkvi sv. Jeronima u Rijeci. Rad je riječkog akademskog slikara Giovannija Simonettija (Rijeka, 1817. - Venecija, 1880.).*

Zadnja stranica korice: *Grob Riječke Majke na Pomeriju u Rijeci*

A large, vertical, sepia-toned portrait of a woman in a dark brown nun's habit with a white collar. The portrait is mounted on a dark, rectangular background panel.

Službenica Božja
Majka Marija Krucifiksa Kozulić
1852. - 1922.
Riječka Majka

